

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๐

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๐ ถึง ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๓

วันที่ 31/ธ.ค. ๒๕๓๓
 เลขที่ ๓๗๑๖
 เลขที่

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

(สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

พ.ศ. ๒๕๔๓ (เล่ม ๒)

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓	หน้า
วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๓	
๑. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๒๔, ๒๕ และ ๒๖/๒๕๔๒ กับครั้งที่ ๘/๒๕๔๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓	๑
๒. กระทู้ถาม	
(๑) เรื่อง ชลประทานในจังหวัดนครศรีธรรมราช ของ นายเปี่ยม บุณยะโชติ (นครศรีธรรมราช)	๑
(๒) เรื่อง การจัดตั้งสหกรณ์ ของ นายเปี่ยม บุณยะโชติ (นครศรีธรรมราช)	๑
(๓) เรื่อง การลดค่าระวางข้าวเปลือก ของ นายแก้ว สิงห์เกษมทรัพย์ (พิจิตร)	๒
(๔) เรื่อง การจัดการกู้เงินภายในประเทศ ของ นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น)	๕
(๕) เรื่อง การขึ้นทะเบียนทหาร ของ นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น)	๖
(๖) เรื่อง ค่าประเทศออกกฎหมาย ห้ามนำสินค้าเข้าไปขาย ของ นายทองดี จินทรกุล (ราชบุรี)	๘
(๗) เรื่อง การขายเนื้อของพลเรือนแพกว่าเอกชนจัดทำ ของ นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น)	๘

- (๘) เรื่อง คำธรรมเนียมการค้าปลูสัตว์ และสัตว์พาหนะ ของ
นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น)
- ๓. ญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมของรัฐบาล ๑๑
 - ๔. ร่างพระราชบัญญัติปฏิทิน พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะ- ๑๓
กรรมวิธีการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ และที่ ๓ ๑๓
 - ๕. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณพิเศษ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม
ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล ๒๕
 - ๖. ร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๖) พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมวิธีการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๓๑
 - ๗. ญัตติขอรับความเห็นชอบ เรื่องความตกลงกับรัฐบาลอังกฤษ
เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำสาย
เป็นพรมแดนเนื่องด้วยแม่น้ำสายเปลี่ยนทางเดิน ของรัฐบาล ๓๒
 - ๘. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ เนื่องจากการ
เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยและพม่า ตอนแม่น้ำสาย
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล (ขอเลื่อน) ๓๕
 - ๙. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตราการค้ากำไร ในการ ตกข้าว
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ นายเย็น ศิริมหา (นครนายก) ๓๘
 - ๑๐. ญัตติ ขอให้เพิ่มวัน ประชุมอีกวันหนึ่ง ของ นายเลื่อน
พงษ์โสภณ (พระนคร) ๕๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๐/๒๔๘๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
วันนัดสมาชิกมาประชุม ๑๕๑ คน เป็น
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม
ต่อไป ในวาระที่ ๑ ขอให้รับรอง
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๔, ๒๕ และ ๒๖/๒๔๘๒
กับครั้งที่ ๘/๒๔๘๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒
ชุดที่ ๓ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวาระต่อไป กระทั่งที่ ๑ ของ
นายเปี่ยม บุณยะโชติ เรื่องชลประทาน
ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

นายเปี่ยม บุณยะโชติ (นคร-
ศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
ดังต่อไปนี้คือ ตามที่รัฐบาลได้ตั้งชล-
ประทานต่าง ๆ มาหลายแห่งแล้ว ใคร
ขอทราบว่าเป็นสำหรับในจังหวัดนครศรี-

ธรรมราช รัฐบาลมีความคิดจะจัดตั้ง
ทำเช่นเมื่อใด

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ยุทธศิลป์
(รัฐมนตรี) : กระทรวงเกษตรธิการ
ขอตอบดังนี้คือ เวลานี้ทางการกำลัง
สำรวจสถิติระดับน้ำในท้องที่อำเภอปาก-
พนังเพื่อพิจารณาหาทางช่วยเหลือด้วย
การชลประทานอยู่แล้ว แต่จะต้องสำรวจ
ให้ได้สถิติต่อไปอีก ๒ ปีจึงจะใช้พิจารณา
ในการวางโครงการได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ที่ ๒ ของ นายเปี่ยม บุณยะโชติ
เรื่องการจัดตั้งสหกรณ์

นายเปี่ยม บุณยะโชติ (นคร-
ศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
ดังต่อไปนี้คือ ตามที่รัฐบาลได้ตั้งสหกรณ์
ตามจังหวัดภาคกลาง และภาคเหนือ

หรือภาคอีสานมานานแล้ว ขอทราบว่ามี
เมื่อใดรัฐบาลจะจัดตั้งสหกรณ์อย่างหนึ่ง
อย่างใดขึ้นในอำเภอปากพนัง และอำเภอ
หัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราชบ้าง

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ ภูธรศิลป์
(รัฐมนตรี) : กระทรวงเกษตรธิการ
ขอตอบ ดังนี้ คือ การจัดตั้งสหกรณ์ใน
อำเภอปากพนังและอำเภอหัวไทรนี้ ทาง
การได้คำริ้อยู่เหมือนกัน แต่ก่อนที่จะจัด
ตั้งสหกรณ์ทางการ จะต้องทำการสำรวจ
เศรษฐกิจและฐานะความเป็นอยู่ของ
ราษฎรในท้องที่สอง อำเภอนี้เสียก่อน
เพื่อประกอบการพิจารณาว่าควรจัดตั้ง
สหกรณ์รูปใดขึ้น เวลานี้ทางการกำลัง
รีบเร่งจัดขยายสหกรณ์ในภาคกลางให้เป็น
กลุ่มก้อน โดยจัดตั้งสหกรณ์หลายรูปต่อ
เนื่อง ประกอบกันไป เพื่อให้เป็นผลถึง
ขนาด เนื่องจากยังมีงบประมาณจำกัดตาม
โครงการที่ได้กำหนดไว้ จึงยังไม่สามารถ
จัดตั้งสหกรณ์ในท้องที่ทั้งสอง ขณะนี้ได้
แต่อย่างไรก็ดี ทางการ จะรีบไว้พิจารณา
และพยายามที่จะดำเนินการในท้องที่นี้ใน
โอกาสต่อไป

นายเปี่ยม บุญยะโชติ (นคร-
ศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอช้กว่ารัฐ-
บาลได้ก่อสร้างบ้างแล้วหรือยังเวลานี้

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ ภูธรศิลป์
(รัฐมนตรี) : ยังไม่ได้สำรวจ

นายเปี่ยม บุญยะโชติ (นคร-
ศรีธรรมราช) : รัฐบาลจะลงมือสำรวจ
ในเร็ววันจะใดหรือไม่

พ.อ. หลวงสฤษดิ์ ภูธรศิลป์
(รัฐมนตรี) : จะได้พยายามจัดการต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของ นายแก้ว สิงหะเกษนทร์
เรื่องการลดค่าระวางข้าวเปลือก

นายแก้ว สิงหะเกษนทร์(พิจิตร):
ข้าพเจ้า ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเศรษฐกิจการดังต่อไปนี้

ตามประกาศข้อ ๒ เรื่องลดค่า
ระวาง ของ กรมรถไฟ ลงวันที่ ๒๗
มิถุนายน ศกนี้ว่า "เฉพาะตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม ๒๔๘๓ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน
กรมรถไฟจะคิดค่าระวางข้าวเปลือกที่
บรรทุกส่งจากสถานีต่าง ๆ นับตั้งแต่บ้าน
ทับกฤชตลอดพิษณุโลก ถึงสถานีแม่น้ำ
บางซ้อ และบางกอกน้อย ในอัตรา
สินค้าประเภทที่ ๘ ซึ่งเป็นอัตราค่าที่สุก
นั้น ข้าพเจ้าขอทราบว่ามี

การส่งข้าวเปลือกจากสถานีอื่น ๆ
ตลอดจนถึงสถานีเขื่องใหม่ ทางสายเหนือ
ก็ และสถานีต่างๆทางสายโคราชหรือ

สายตะวันออกเฉียงเหนือและสาย อนุรักษ์
ประเทศก็ เหตุใดกรมรถไฟจึงไม่ลด
อัตราค่าระวางลงให้ด้วย

พ.อ. หลวงเสรีวิญญู (รัฐ-
มนตรี ช่วย ว่า การ กระทรวง เศรษฐ-
การ) : กระทรวงเศรษฐกิจขอตอบ
ดังนี้

การที่มี ใกล้เคียงถึงเชียงใหม่ก็
เนื่องจากทาง ตอนนั้น เป็นทาง ภูเขา ต้อง
เสียค่าใช้จ่ายในการลากจูงขนส่งมากกว่า
ในทางราบ กับทั้งเทียบเคียงราคาของ
ข้าวที่สูงกว่าข้าวใน ตอนอื่น ๆ อยู่แล้ว
ดังนั้นการระวาง เท่าที่คิดอยู่ในเวลานี้ เป็น
การสมควรแลเหมาะสมแล้ว

ส่วนที่ลดให้เฉพาะสถานีปากน้ำโพ
และตอนบ้านทับกฤษ ตลอดถึง พิษณุโลก
ในอัตราสินค้าประเภทที่ ๘ ก็เพราะ
สถานีระหว่างนี้ตั้งอยู่ใกล้กับลำแม่น้ำและ
โดยเฉพาะเมื่อถึงฤดูน้ำแล้ว สถานีปากน้ำ
โพและสถานีตอนระหว่าง ตั้งแต่บ้าน
ทับกฤษ กับ พิษณุโลกนั้น แทบจะไม่มีข้าว-
เปลือกบรรทุกส่งโดยทางรถไฟเลยก็ว่าได้
ฉะนั้น การเห็นควรช่วยเหลือ ขาวนา
เพื่อให้ขายข้าวเปลือก มีราคา เขียบ สูงขึ้น
กว่าเก่าอีกบางส่วนหนึ่ง และเกี่ยวกับ
เป็นนโยบายเพื่อหวังหารายได้ของกรม-

๓
รถไฟให้ได้ปริมาณโดยไม่ตกต่ำ จึงได้
จำกัดค่าระวางในตอนสถานีที่กล่าวนี้ลง
เป็นประเภท ๘ ในปี พ.ศ. นี้ เป็น
การทดลองชั่วคราว และได้จัดทำไปโดย
อาศัยหลักที่ได้ประโยชน์ด้วยกัน ทั้งฝ่าย
พ่อค้าข้าวเปลือกและกรมรถไฟ

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) :
ข้าพเจ้าขอประทานซักข้อไปว่า สถานี
ต่าง ๆ ที่มีได้เป็นทางเขา หรือทางภูเขา
อย่างสถานีเชียงใหม่ เป็นต้นว่าสถานี
ตั้งแต่ปากน้ำโพลงมาที่สุด เหล่านี้ที่อยู่ใน
ทางราบ แต่เงินจึงยังไม่ได้รับการ
ลดหย่อนลงมาเป็นประการหนึ่ง อีก
ประการหนึ่ง รัฐบาลได้ตอบว่าเพื่อที่จะ
อัมทอบให้ราษฎรได้เพิ่มพูนรายได้ เหตุผล
นั้นข้าพเจ้าใคร่ขอทราบว่าในฤดูแล้ง
ราษฎรที่มีเรือไม่สามารถจะนำเรือบรรทุก
เข้ามาขาย กรุงเทพฯ ได้ต้องอาศัยรถไฟ
ทางเดียว เหตุใดเงินกรมรถไฟจึงไม่ช่วย
แต่ในขณะฤดูน้ำนั้นเขาไม่ต้องอาศัยรถไฟ
เลยก็สามารถจะบรรทุกลงมาทางน้ำ

พ.อ. หลวงเสรีวิญญู (รัฐ-
มนตรี ช่วย ว่า การ กระทรวง เศรษฐ-
การ) : เรื่องนี้กรมรถไฟได้พยายามคิด
อยู่แล้ว เป็นนโยบายการค้า ความจริง
ก็เฉลี่ยอยู่แล้วคือ ในฤดูน้ำก็อย่างหนึ่ง

และฤดูแล้งสักอย่างหนึ่งคือ ใต้ผล
เฉลี่ยอยู่แล้ว

นายแก้ว สิงหะเคนทร(พิจิตร):

ข้าพเจ้าขอประทานซักอีกครึ่งหนึ่งว่า ใน
เรื่องส่วนเฉลี่ยที่กล่าวมานั้น ตามข้อเท็จจริง
ที่ทราบมาว่าในฤดูแล้งราษฎรบรรทุกข้าว
มาขายกรุงเทพฯ นั้น ต้องบรรทุกลงมา
สูงกว่าเวลานี้คือ ส่งทางเรือไม่ได้ต้อง
ส่งทางรถไฟ แต่ว่าต้องเสียกัการวางแพง
ถ้าหากว่าจะช่วยแล้วไฉนจึงไม่ช่วยฤดูแล้ง
ในฤดูหนาวเขาไม่ต้องบรรทุกรถไฟ แต่
กลับมาช่วยในเมื่อเขาไม่ขอความช่วยเหลือ
เช่นนี้จะเป็นการถูกกาละหรือ

พ.อ. หลวงเสรีเรืองฤทธิ์ (รัฐ-

มนตรี ช่วยว่า การ กระหวง เศรษฐ-
การ) : คือข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า เรา
เฉลี่ยผลให้คือ ในฤดูหนาว ความจริงแต่
ก่อน กรมรถไฟไม่ได้รับขนส่งทางรถไฟ
เลย แต่ทางกรมรถไฟได้พยายามช่วยเหลือ
ชาวนาด้วยเท่านั้น ในฤดูหนาวความจริง
บรรทุกมาได้ทางเรือ แต่พ่อค้าก็กด
ชาวนาและรถไฟ ก็ยังถือ คัการวาง สูงอยู่
นั่นเอง นี่เราสัดในฤดูหนาวให้ถูกลงก็ช่วย
อู่แก้ว ฤดูแล้งความจริงข้าวมีน้อยแล้ว
เพราะ ความจริง พ่อค้าก็กด ชาวนา ก็ตีส่ง
ข้าวเปลือกหุ้มหมามาแต่กันมือแล้ว เพราะ

ฉนั้นพอถึงฤดูแล้งเราต้องขอบ้าง เพื่อ
ให้เป็นผลเฉลี่ยกัน มันเป็นนโยบายใน
ทางค้า ถ้าจะช่วยกันทุก ๆ อย่างก็ถู
กระไรอยู่

นายแก้ว สิงหะเคนทร(พิจิตร):

ตามที่รัฐบาล มีเมตตาต่อ ราษฎร เช่นนั้น
ข้าพเจ้าขอขอบคุณในนามของราษฎรเป็น
อย่างยิ่ง แต่ข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในท้องที่
ต่าง ๆ นั้น เขาก็เก็บเกี่ยวกัน ระหว่างเดือน
กุมภาพันธ์ มีนาคม ชาวไปมีอยู่ใน
ระหว่างฤดูแล้ง มิใช่ในฤดูหนาวมิได้
ข้าวยังมีน้อยกว่า ถ้าหากว่าท่านมีเจตนา
จะช่วยเช่นนั้นแล้วจะช่วยในฤดูแล้งก็เขา
มีข้าวกันมาก ๆ จะได้หรือไม่

พ.อ. หลวงเสรีเรืองฤทธิ์ (รัฐ-

มนตรี ช่วยว่า การ กระหวง เศรษฐ-
การ) : พุดตามความจริงชาวนาได้เก็บ
เกี่ยวข้าวอย่างที่ท่านผู้แทนว่าจริง แต่
กว่าจะได้ขายก็ราวเดือนกรกฎาคม ซึ่
ได้มีหลักเกณฑ์อยู่ พอเดือนกรกฎาคมก็
เริ่มขึ้นฤดูที่เคียว เพราะฉะนั้นที่กรมรถไฟ
คิดลดให้ตั้งแต่เดือน กรกฎาคมก็เป็น
การเหมาะสมอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

กระทู้ต่อไปของนายโสภัน สุภวัชร เรือง
การจัดการกู้เงินภายในประเทศ

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) :
 ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม รัฐมนตรีว่าการ-
 กระทรวงการคลังตั้งต่อไปนี้คือ โดยที่
 ได้มีพระราช บัญญัติจัด การกู้เงิน ภายใน
 ประเทศ เพื่อเทศบาลจะได้บำรุงท้องถิ่น
 นั้นเป็นต้นตอที่พวกนี้ บัดนี้ ได้ทราบว่าได้มี
 คำสั่งให้งด การ อนุญาต ให้เทศบาลกู้ชั้ว-
 กราว เทศบาลขอนแก่นกู้ไม่ได้และไม่
 ทราบว่ามีเกณฑ์ จะ ให้ ใคร กู้ก่อน หลัง-
 อย่างไร ขอเรียนถามว่ารัฐบาลดำริจะจัด
 การเรื่องนี้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่
 ใช่ท่าน ไม่ต้องถามคำถามนี้ท่าน

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) :
 ที่ข้าพเจ้าได้ตกลงกับเจ้าหน้าที่ ๆ ตกกลง
 กันคือถามกระทู้เกี่ยวกับการกู้เงินเพื่อเทศ
 บาล ไม่ใช่กู้เงินเพื่อการ อุตสาหกรรม
 ไม่ใช่ข้าพเจ้าเข้าใจผิด และกระทู้ที่ท่าน
 ประธานให้เลขาญการมาให้ข้าพเจ้านี้ ไม่
 ใช่กระทู้ที่ข้าพเจ้าต้องการจะถาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่
 ใช่ท่าน เคยอ่านเขาใส่ระเบียบวาระไว้

- ๑) กระทรวงกลาโหม
- ๒) กระทรวงเศรษฐกิจ

อย่างไรนั้นท่าน ต้องการจะถามก็ตาม

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) :
 ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าจะถาม ตามที่ท่าน ประ-
 ธานอนุญาตให้ถาม

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงการคลังตั้งต่อไปนี้คือ

ตามที่รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราช
 บัญญัติจัดการกู้เงินภายใน ประเทศพุทธ-
 ศักราช ๒๔๘๑ แล้วนั้น ขอเรียนถามว่า
 เท่าที่ปรากฏจนถึง บัดนี้ รัฐบาลได้นำเอา
 เงินรายนี้ไปช่วย ฟื้นฟู อุตสาหกรรม ของ
 ประเทศให้เจริญรุ่งเรืองสมความมุ่งหมาย
 แล้วอย่างไรบ้าง

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวง การคลัง) : กระทู้
 ถามในเรื่องนี้ รัฐบาลได้เคยตอบท่านผู้
 แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่นไปแล้วเมื่อ
 วันที่ ๑๘ เดือนก่อน แต่เมื่อท่านเจ้าของ
 กระทู้ในวันนี้ประสงค์ที่จะทราบว่า ได้นำ
 เงินกู้อย่างไรไปฟื้นฟู อุตสาหกรรมของ
 ประเทศอย่างไรบ้างแล้ว ก็ขอแสดงให้
 ทราบเป็นราย ๆ ดังนี้ คือ
 กู้เพื่อการค้ำนามันเชื้อเพลิง

- (ก) กู้เพื่อจัดตั้งบริษัทข้าวไทยจำกัด
- (ข) กู้เพื่อขยายกิจการโรงงานน้ำตาลไทย

๖
(ลำปาง)

อุตรดิตถ์

๓) กระทรวงเกษตรธิการ

๔) กรมสรรพสามิต กู้เพื่อจัด
ตั้งโรงต้มกลั่นสุราและเมรัยที่จังหวัดพระ-
นครศรีอยุธยา

นอกจากการกู้ดังกล่าวแล้วยังได้
เปิดโอกาสให้เอกชนต่าง ๆ ทำการกู้เพื่อ
ประกอบการอุตสาหกรรม เช่นนาตาล
น้ำแข็ง ไร่ฝ้ายและถั่วเหลือง การทำสมุด
โรงเลื่อยไม้ และโรงสีข้าว เป็นต้น

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น):
ในการที่รัฐบาลได้ให้เอกชนกู้ไปนั้น-
รัฐบาลได้วางเงื่อนไขไว้อย่างไรบ้าง

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): เงื่อนไข
นั้นมีอยู่ ถ้าหากต้องการจะทราบรายละเอียดก็อาจจะไปถามกระทรวงการคลัง
หรือกระทรวงเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่
พิจารณาเรื่องการเงินในขั้นต้นก็ได้

- (ก) กู้เพื่อขยายกิจการบริษัทขนส่งจำกัด
- (ง) กู้เพื่อจัดตั้งโรงงานน้ำตาล จังหวัด
- (จ) กู้เพื่อจัดตั้งบริษัทเดินเรือไทยจำกัด
- (ฉ) กู้เพื่อจัดตั้งบริษัทเรือไทยจำกัด
- (ช) กู้เพื่อจัดตั้งบริษัทไทยเดินเรือทะเล
จำกัด

- (ก) กู้เพื่อการประมง
- (ข) กู้เพื่อจัดตั้งนิคมฝ้าย จังหวัดสุโขทัย
- (ค) กู้เพื่อจัดตั้งโรงเลื่อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: กระที่
ตามข้อไปของนายโสภณ สุภวัชร เรื่อง
การขึ้นทะเบียนทหาร

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น):
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ-
กระทรวงกลาโหมตั้งต่อไปนี้ ปรากฏว่า
ราษฎรในจังหวัดที่ไม่มีสัสดีจังหวัด และ
สัสดีอำเภอประจำอยู่ ได้รับความเดือด
ร้อนเรื่อง การขึ้นทะเบียนทหาร อย่างยิ่ง
เช่นจังหวัดขอนแก่นเป็นต้นตั้งแต่ปี๒๔๗๘
เป็นต้น มาเมื่อไปขึ้นทะเบียนทหาร ตาม
พระราชบัญญัติกฤษฎีกาเกณฑ์ทหาร คณะ
กรรมการอำเภอก็ออกไปรับแจ้งความการ
ขึ้นทะเบียนทหารให้ หากได้ออกไปทะเบียน
กองเกินอัตราให้จังหวัดที่มีสัสดีจังหวัด
และอำเภอไม่ ครั้นเมื่อไปสมัครงานต่าง
จังหวัดเช่นสมัครตำรวจ หรือกรมการพิมพ์

สามล้อ เจ้าหน้าที่นั้น ๆ ไม่ยอมรับโดย
ถือว่าไม่มีทะเบียนกองเก็นอีตรามาแสดง
จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลได้ทราบถึงความเดือด
ร้อนของราษฎรตั้งที่กล่าวมาแล้วหรือไม่
จะช่วยเหลืออย่างไรบ้าง

๒. รัฐบาลตำรวจที่จะตั้งสัสดีจังหวัด
สัสดีอำเภอขึ้นทุกจังหวัดและทุกอำเภอเพื่อ
อำนวยความสะดวกในเรื่องการขึ้นทะเบียน
ทหารแก่ราษฎรหรือไม่

พ.อ. หลวงพรหมโยธี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการ กระทรวง กลา โหม) :
รัฐบาลขอตอบดังนี้คือ

๑. บุคคล ที่ไปลง บัญชี ที่อำเภอ
ตามมาตรา ๑๖-๑๗ แห่ง พระราช
บัญญัติบริหารราชการทหาร พุทธศักราช
๒๔๗๕ สำหรับจังหวัดที่เรียกคนเข้ารับ
ราชการทหารมีหน่วยสัสดีจังหวัด สัสดี-
อำเภอและสัสดีกิ่งอำเภอ คณะกรรมการ
อำเภอออกไป สำคัญทหาร กองเก็นให้ไว้
เป็นหลักฐาน แต่สำหรับจังหวัดที่มีผู้
เรียกคนเข้ารับราชการทหารคณะกรรมการ
อำเภอได้รับลงบัญชีไว้แล้วก็เอาใบรับไว้
ให้ใบรับนี้ใช้เป็นหลักฐานได้เช่นเดียวกับ
ใบสำคัญทหารกองเก็น

ตามที่ราษฎรได้รับความเดือดร้อน
เพราะไม่มีใบสำคัญกองเก็นนั้นทางกระ-
ทรวงกลาโหมมิได้ทราบถึงในเรื่องนี้ แต่
ได้จัดการแก้ไขไปแล้วว่าไปรับ ที่คณะ-
กรรมการอำเภอออกให้ใบนี้ใช้เป็นหลักฐาน
ได้เช่นเดียวกับใบสำคัญทหารกองเก็น

๒. กระทรวงกลาโหมหมายเลข ๒ ได้เคย
ตอบครั้งที่ ๑ แล้วความกระทรวงกลาโหมที่ ๓๕๙/
๒๕๕๑ และบันทึกกระทรวงกลาโหมก็ยัง
ตั้งเจ้าหน้าที่สัสดีขึ้นในจังหวัดที่มีได้เรียก
คนเข้ารับราชการ ทหารให้ทั่วทุกแห่งไม่
ได้เพราะยังต้องคำนึงงานในกิจการทหาร
อย่างอื่นที่สำคัญกว่านั้นก่อน

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น) :
ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าสำหรับจังหวัดที่
ไม่มีสัสดีอำเภอเมื่อราษฎรไปขึ้นทะเบียน
ทหาร เจ้าหน้าที่ก็ออกไป สำคัญเรียกว่า
แบบ ส.ค. ๑๑ ให้ ครั้นมาสมัครตำรว
ที่จังหวัดพระนครเป็นต้น เจ้าหน้าที่ตำรว
ไม่ได้ถือว่าแบบ ส.ค. ๑๑ ว่าเป็นใบ
สำคัญของทางทหารเมื่อทางรัฐบาลทราบ
ข้อเท็จจริงจากข้าพเจ้าก็ ขอได้รับ ความ
เข้าใจผิดจะได้หรือไม่

พ.อ. หลวงพรหมโยธี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงกลา โหม) :

เวลานี้ได้ชี้แจงไปให้ทางมหาดไทย ทราบแล้ว

นายโสภณ สุภวัชร (ขอนแก่น) : สำหรับข้อ ๒ ที่ว่าทำหนังสือสั่งตั้งจังหวัดหรือสัสดีอำเภอไม่ได้ ในกรณีสำหรับจังหวัดนั้นจะกรุณาให้ผู้บังคับกองหน่วย-ยุวชนทุก ๆ จังหวัด ตามธรรมดาที่ไม่มีงานจะทำเวลานี้ให้ทำหน้าที่ในทาง สัสดีด้วยจะได้อหรือไม่

พ.อ. หลวงพรหมโยธี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) : ความจริงหน้าที่เหล่านั้น ถ้าพูดถึงหน้าที่ไปปะปนกันแล้วจะลำบาก แต่การที่ท่านคิดว่าเขาไม่มีหน้าที่อะไรนั้น ความจริงท่านอาจเข้าใจผิด เพราะเขามีหน้าที่เกี่ยวกับยุวชน ซึ่งสัสดีคนนั้นก็เป็นอย่างหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของนายทองดี จันทรวงศ์ เรื่องต่างประเทศ ออกกฎหมายห้ามนำสินค้าเข้าไปขาย

นายทองดี จันทรวงศ์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจดังนี้คือ

ปรากฏว่า สินค้า ของ ประเทศ ไทย มากชนิด ส่ง ไป ขาย ใน ต่าง ประเทศ ที่มี-

สัญญาพระราชไมตรีเช่น เคยในกาลก่อนไม่ได้ เพราะรัฐบาลต่างประเทศนั้นได้เกิดออกกฎหมายห้ามการนำเข้าสินค้า และในกฎหมายที่ออกมาเพื่อการ ห้ามนั้นปรากฏว่ามีกฤษฎีกาให้สิทธิพิเศษแก่บางประเทศ โดยอนุญาตให้นำสินค้าที่ห้ามเหล่านั้นนำเข้าไปเพื่อการจำหน่ายในรัฐที่ออกกฎหมายห้ามได้ และประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษนั้นไม่ใช่ประเทศที่เป็นอาณานิคมของรัฐบาลที่ออกกฎหมายห้าม และทั้งไม่ใช่ประเทศไทยด้วย หลักฐานที่ได้มาสำหรับยืนยัน ปรากฏว่าเป็นประเทศอิสระ อันมีรัฐบาลอื่นปกครองอยู่ต่างหาก กรณีเช่นนี้รัฐบาลได้ทราบเรื่องหรือไม่ ถ้าทราบแล้ว ได้จัดการประท้วงสิทธิการ พาณิชย์เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของไทยหรือเพื่อการแก้ไขไปแล้วอย่างไร

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ : รัฐบาลได้ทราบอยู่แล้วที่ว่าในบางประเทศได้ออกกฎหมายห้ามการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งสินค้าต่าง ๆ บางอย่างก็ห้ามขาด บางอย่างก็อนุญาตโดยมีเงื่อนไขที่จะต้องได้รับอนุญาตเป็นคราว ๆ ไป กฎหมายที่กล่าวนี้โดยมากออกโดยภาวะ

สงครามและข่มขู่ให้ผลลัพท์เนื่องจากเหตุ
ถูกเงินและเพื่อเป็นการ บังคับ ประเทศ
ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าการทำงานนั้นเป็นการชั่ว
คราว ไม่ขัดต่อหลักกฎหมาย ระหว่าง
ประเทศ เพราะในทวีปทกกฎหมายซึ่ง
กล่าวว่ามี ได้ให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศหนึ่ง
ประเทศใดโดยเฉพาะ

ส่วนในทางปฏิบัติ ถ้าประเทศที่
ได้ประกาศกฎหมายดังกล่าวนี้ใช้วิธีการที่
เรียกเป็นภาษาสามัญว่าเลือกที่รักมักที่ชัง
โดยให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศหนึ่งประเทศ
ใดโดยเฉพาะแล้ว ก็นับว่าเป็นการไม่
ยุติธรรมอย่างยิ่ง หากปรากฏกรณีเช่น
นี้ชนรัฐบาลก็จะได้ทำการ ประท้วง สิทธิ
เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ ของ ประเทศ
ไทยเราต่อไป

นายทองดี จันทบูรณ์ (ราชบุรี) :
ดีแล้วไม่ขัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายโสภณ สุภธีระ เรื่อง
การขายเนื้อ ของพลตรี การแพงกว่าเอก
ชนจัดทำ

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมตั้งต่อไป
นี้คือ

ตามที่รัฐบาล ได้ดำเนินนโยบาย
เข้าควบคุมจัดการจำหน่ายเนื้อสัตว์เองก็
โดยมุ่งหวังให้ประชาชน ได้ซื้อเนื้อ
บริโภคในราคาพอ สมควร และมีปริมาณ
เนื้อพอบริโภคในยามฉุกเฉิน แต่ขณะนี้
ประชาชนกลับได้รับความเดือดร้อน ร้อง
ทุกข์ว่า ราคาขายเนื้อปลี่ยน้อยทุกวันนี้
กลับแพงยิ่งกว่าเมื่อปล่อยให้เอกชนจัดทำ
เกือบเท่าตัว ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการที่
ปล่อยให้มีคณกลางหลายคน จึงขอเรียน
ถามว่าจะจัดการแก้ไขในเรื่องนี้อย่างไร
บ้าง

พ.อ. หลวงพรหมโยธี (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :

รัฐบาลขอตอบกระทู้ว่าดังนี้คือ

ก่อนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจะเข้า
ควบคุมงานนี้ได้ทำการสำรวจสถิติ ราคา
ขายเนื้อสัตว์ในท้องตลาดเป็นเวลาถึง ๖
เดือน ปรากฏว่าขายกันในท้องตลาด
ขณะนั้นตกกิโลกรัมละ ๔๖ ถึง ๕๐
สตางค์ เมื่อรัฐบาลได้เข้าดำเนินการนี้
ได้กำหนดราคาขายเพียงกิโลกรัมละ ๔๑
สตางค์ แต่แม้จะได้กำหนดราคาแล้ว
ดังนั้นก็ยังมีได้เนิ่นนอนใจ ได้สั่งเจ้าหน้าที่
ออกตรวจเป็นการประจำอีก ทั้งยังได้
แสดงราคาเนื้อสัตว์บัตรไว้หน้าที่จำหน่าย

เนื้อสัตว์ทุกแห่ง แม่ทหาบเร่ก็กำหนดให้ใหม่ ถ้าใครจะพบผู้ขายผิดราคาก็ทำการยึดใบอนุญาตทุกราย

แต่ข้อเท็จจริงสังเกตไว้ว่า ประชาชนส่วนมากที่ซื้อนั้นหาได้ซื้อตามน้ำหนักไม่ แต่ซื้อเพียงราคา ๕ สตางก์ ๑๐ สตางก์เท่านั้น แล้วเงินจึงจะทราบได้ว่าราคาขายปลีกย่อยแพงขึ้นแล้ว เมื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์แล้วเรื่องนี้ก็ถือว่าไม่มีมูลความจริง

อนึ่งทหาบเร่ปล่อยให้คนกลางหลายทอดนั้น ข้อชี้แจงว่า ไม่เป็นความจริง เพราะทางการมิได้เคยปล่อยให้กระทำเช่นนั้นเลย เมื่อทางการเข้าควบคุมในระยะ ๖ เดือนแรก ได้กำหนดให้คนกลางรับไปจำหน่ายเป็นบริเวณ เพียง ทอดเดียว แม้กระนั้นก็ยังรู้สึกว่าเป็นวิธีควบคุมที่ไม่ดีพอ จึงได้เลิกวิธีนี้เสียจึงให้มีร้านค้าเนื้อสัตว์และให้รับตรงจากโรงงานที่เดียววิธีนี้ ได้เริ่มมาตั้งแต่ต้น พ.ศ. ๒๔๘๓ นั้นแล้ว การทำเช่นนั้นจริงก็เป็นการเพิ่มภาระให้แก่โรงงานเนื้อสัตว์ชนมาก แต่ผลที่ได้อันเกี่ยวกับ ประชาชนผู้ซื้อเนื้อสัตว์นั้นดีกว่าและรัดกุมขึ้น

แต่อย่างไรก็ดี ทางการก็มีโดนงนอนใจ ยังพยายามต่อไปที่จะทำการ

จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้มีราคาถูกลงอีก แต่จะต้องพิจารณาให้เป็นการเหมาะสม เพราะจะคิดในทางจำหน่ายแต่ด้านเดียวนั้นหาได้ไม่ จำต้องคำนึงถึงในด้านการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ในประเทศโดยการรับซื้อสัตว์เป็นราคาสูงพอสมควรนี้ด้วย เพราะฉะนั้นทางการจึงไม่สามารถลดราคาจำหน่ายเนื้อสัตว์ลงต่ำกว่านั้นได้ ถึงแม้ว่าอย่างไรก็ดีทางการก็ได้พยายามปรับปรุงกิจการเพื่อให้สามารถลดราคาจำหน่ายเนื้อสัตว์ลงตามลำดับ โดยมีให้กระทบกระเทือนถึงราคาสัตว์เป็น และถ้าการสร้างโรงงานเนื้อสัตว์ใหม่สำหรับบริบูรณ์ตามโครงการแล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะสามารถทำได้สำเร็จทั้ง ๒ ทางคือเพิ่มราคาซื้อสัตว์เป็นให้สูงขึ้น และลดราคาจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้ต่ำกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ได้มาก

ข้อที่น่าสังเกตมีอยู่อย่างหนึ่งก็คือในสมัยเมื่อทางการยังมีได้เกี่ยวข้องกับกรจำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นราคาจำหน่ายเนื้อสัตว์ตกอยู่ในความผูกขาดของเอกชนคนต่างตัวซึ่งกำหนดขายเอาตามชอบใจนั้นหาได้มีท่านผู้ใดตั้งเป็นกระทู้หรือข้อสังเกตใด ๆ ขึ้นไม่ การค้าเนื้อสัตว์เกือบเป็นเรื่องที่ไม่มีผู้ใดเอาใจใส่ จนเมื่อทา

ราชการเข้าจัดการช่วยเหลือเกิดอุทธรณ์
ความขัดแย้งอันแล้วกัน จึงเกิดการ
สนทนากันขึ้น อย่างไรก็ตามตระหนัก
ไว้เสมอว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของ
ราษฎร ย่อมมีนโยบายที่จะช่วยเหลือ
ราษฎรเป็นส่วนสำคัญ เพราะฉะนั้นถึง
หากจะไม่มีผู้ถามกระทู้ขึ้น รัฐบาลก็
ได้เคยเอาใจใส่อยู่แล้วเป็นนิจนิตน

นายโสภณ สุทธิระ (ขอนแก่น) : การที่ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามนี้
ความจริงก็โดยเจตนาดี ตามที่ท่านรัฐ-
มนตรีได้ตอบว่าการค้าขายทุกวันนี้ คือ
ทางกระทรวงกลาโหมได้กำหนดอัตรา
เป็นน้ำหนักกิโลกรัมไปแล้ว เมื่อร้าน
จำหน่ายเนื้อ หรือจะเรียกว่าเอเยนตีกก็ได้
ตามกระทู้ของข้าพเจ้าที่เรียกว่าคนกลาง
คือเอเยนตั้นเอง เพราะฉะนั้นจึงรู้สึก
ว่ากรมพาณิชย์ การขายเนื้อ ไปให้เอเยนต์
เอเยนต์ก็ขายไปอีกทอดหนึ่ง คือกำไร
นั้นตกทอดไป ความจริงความประสงค์
ของข้าพเจ้า ประสงค์จะให้กรมพาณิชย์
จำหน่ายเนื้อเองจะได้หรือไม่เพราะเหตุใด

พ.อ. หลวงพรหมโยธี (รัฐ-
มนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม) :
เวลานี้กรมพาณิชย์ก็ได้จัดการจำหน่าย
เหมือนกัน แต่ยังไม่สามารถจะทำ

๑๑
ทั่วไปได้ทุกแห่ง ไม่มีเจ้าหน้าที่ ๆ จะ
ทำได้ แต่อย่างไรก็ตามถ้าเอกชนรับ
ไปจำหน่ายก็อยู่ในความควบคุม ไม่ได้
มีผู้รับผูกขาดไปขายอีกทอดหนึ่งเลย คือ
ร้านที่โรงงานเนื้อสัตว์ส่งไปยังร้านขาย
นั้นโดยตรง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายผล แสนสระดีเรื่อง
ค่าธรรมเนียมการค้าปลุกสัตว์และสัตว์
พาหนะ

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ ตั้ง
ต่อไปนคือ ปรากฏว่าราษฎรผู้ยากจนที่
ประสงค์จะทำการค้าขายปลุกสัตว์และสัตว์
พาหนะ เช่น โค กระบือและสุกร
เป็นต้น ได้รับความเดือดร้อนในเรื่อง
ค่าธรรมเนียมมาก ต่างพากันโยก
ครวญอยู่ทั่วไป รัฐบาลจะส่งเสริมราษ-
ฏรผู้ยากจนคนเหล่านี้ให้มีโอกาสในการ
ค้าขายปลุกสัตว์และสัตว์พาหนะนั้นเป็นทาง
ประกอบกรอาชีพของเขาอย่างแพร่
หลายโดยยกเลิกค่าธรรมเนียมเช่นนี้เสีย
จะได้หรือไม่

พ.อ. หลวงสดัญญ์ ยุทธศิลป์
(รัฐมนตรี) : รัฐบาลขอตอบว่า อัตรา

ค่าธรรมเนียม การจดทะเบียน เป็นผู้ค้า
สัตว์นี้ ทางกรมไปรับปรุงครั้งหลังเมื่อ
พ.ศ. ๒๔๘๑ โดยได้ลดค่าธรรมเนียมค่า
ลงกว่าเดิม และได้กำหนดอัตราไว้สูง
ศาลตัดสินตามขนาดของกิจการค้า ทั้งนี้
ก็เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ที่มีทุนน้อย
ได้มีโอกาสทำการค้าขึ้นเอง แต่อย่างไร
ก็ดีทางการก็ได้คำนึงที่จะพิจารณาอัตรา
ค่าธรรมเนียมเรื่องนี้เพื่อให้เหมาะสมกับ
สภาพการณ์อยู่แล้ว

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) :
ตามที่ท่าน รัฐมนตรี ได้ตอบเมื่อก่อนยังมี
ความซึ่งไม่แจ่มชัด ข้าพเจ้ายอยากจะขอ
เรียนถามต่อไปว่า รัฐบาลพร้อมที่จะเลิก
ได้หรือไม่

พ.อ. หลวงสฤษฏ์ ยุทธ ศิลป์
(รัฐมนตรี) : สำหรับการลดอัตราค่า
ธรรมเนียมการค้าสัตว์เพิ่งได้ทำเมื่อปี
พ.ศ. ๒๔๘๑ นับว่าเป็นเวลาประมาณ
ราว ๓ ปี เรื่องนี้เกี่ยวกับเป็นเงินรายได้
ของแผ่นดินซึ่งจำเป็น ต้องพิจารณา รอบ
คอบมิฉะนั้นแล้วอาจจะกระทบกระเทือน
แก่การเงินของแผ่นดินได้

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) :
สำหรับเงินค่าธรรมเนียมการค้า
ขายปศุสัตว์สัตว์พาหนะนี้ ได้เก็บโดย

อาศัยกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรค
ระบาดปศุสัตว์สัตว์พาหนะ ซึ่งออกมา
ตั้งแต่ครั้งสมัยสมบูรณาญาสิทธิราช ซึ่ง
เป็นการล่าสมัยเกินสมควรแล้ว ไม่เป็น
การสมควรที่รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตย
โดยจะพึงเก็บในเรื่องนี้ ในโอกาสที่ท่าน
นายกรัฐมนตรี ได้ให้โอกาสไป ไปพบ
ข้าพเจ้าก็ได้เรียนในเรื่องนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช้ท่าน ตามปัญหาที่ท่านย่ออภิปราย
นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) :
เท่าที่ข้าพเจ้าถามเมื่อก่อนก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง
เกี่ยวพันกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ก็ต้องเป็นคำถามมาที่ท่าน

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) :
ท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงว่าพร้อมที่จะยกเลิก
ตามความเห็นที่ข้าพเจ้า ได้โอศครวญ
แล้วร้องขอ จึงอยากจะขอทราบที่ท่าน
รัฐมนตรีเกษตรธิการ ได้รับสนองนโยบาย
ของท่าน นายกรัฐมนตรีมาปฏิบัติ
หรือยัง

พ.อ. หลวงสฤษฏ์ ยุทธ ศิลป์
(รัฐมนตรี) : ทางกราก็ได้พิจารณาอยู่
แล้ว สำหรับจะลดหย่อนให้เหมาะสม แต่

จะเลิกเสียทีเดียวนั้น ก็ยังอยู่ในระหว่างพิจารณา แต่อย่างไรก็ตามก็ตั้งแต่เปลี่ยนการปกครองมานี้ ใน ๒-๓ ปีนี้ก็ได้ลดลงให้มากแล้ว ถ้าหากว่าเป็นการเค็ดรอนจริง ๆ ทางเราก็จะให้พิจารณายกเลิกให้ต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมตวาระกระทู้ ต่อไปข้าพเจ้าได้รับญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระของรัฐบาล ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระดังนี้คือ ๑. ญัตติร่างพระราชบัญญัติฉบับปฏิทิน พุทธศักราช ๒๔๘๓ ๒. ญัตติร่างพระราชบัญญัติงบประมาณพิเศษระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓ ๓. ญัตติร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ๔. ญัตติขอรับความเห็นชอบเรื่องความตกลงกับรัฐบาล อังกฤษ เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำสายเป็นพรมแดนเนื่องด้วยแม่น้ำสายเปลี่ยนทางเดิน และ ๕. ญัตติร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำสาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นมติในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติปฏิทิน พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอให้พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ขอเชิญกรรมาธิการเข้าประจำที่ ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ร่างพระราชบัญญัติฉบับปฏิทิน พุทธศักราช ๒๔๘๓ คำปรารภ

มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฏ์ (อุตรธานี) : ในกรณีที่ข้าพเจ้าแปรญัตติในเรื่องปฏิทินซึ่งตามเดิมใช้ พ.ศ.๒๔๘๔ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าการใช้เปลี่ยนนี้ใหม่ในวันที่ ๑ มกราคมนั้น เห็นด้วย แต่ว่าจะใช้เป็นปีพุทธศักราชอย่างเดิมนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าขอแปรญัตติทำให้รัฐธรรมนูญศักราช ๕ ทำให้ไม่ซ้ำเพาจึงขอแปรญัตติให้ รัฐธรรมนูญศักราช ๕ เพราะเหตุว่าพุทธศักราช นั้น เป็นการใช้มาแล้วนาน และ การเปลี่ยนใช้เดือนมกราคมนั้นอาจจะคลาดเคลื่อนไปจากความ

จริง เพราะเหตุว่าพระพุทธเจ้า^{นั้น}หาได้
 บริณิพพานในเดือนมกราคมไม่ ทำให้
 กลางเดือนไปตั้ง๔เดือนหรือ๕เดือนเศษ
 เพราะฉะนั้นจึงไม่สมควร ใช้พุทธ ศักกราช
 ต่อไป ทำให้ข้าพเจ้าจึงมิให้ใช้พุทธศักราช
 ข้าพเจ้ามิได้เคารพสักการะ พระพุทธ
 ศาสนาหรือ อนัน ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า
 ข้าพเจ้าเคารพสักการะ พระพุทธ ศาสนา
 เป็นที่สุด เพราะเหตุใดเพราะเหตุว่า ใน
 สมัยที่เราเปลี่ยน จาก พุทธ ศัก ราช มา ใช้
 รัตนโกสินทร์ศักราชนั้น ชาวต่างประเทศ
 ถือว่าคริสต์ศาสนานั้น ของเขามีความ
 เข้มแข็งกว่าพุทธศาสนาและมีอายุยืนนาน
 กว่า เพราะฉะนั้นพระมงกุฎเกล้าจึงได้
 ทรงเปลี่ยนมาใช้พุทธศักราชแทน เพื่อ
 ให้เห็นว่าพุทธศาสนาของเราเก่าแก่นั่นเอง
 และเข้มแข็งยิ่งกว่าคริสต์ศาสนา แต่เมื่อ
 มาในสมัยนี้เรา^{ก็}สมควรจะเปลี่ยนแปลงไป
 ได้แล้ว เพราะว่าทุกทั้งหลายย่อมวิวัฒนาการ
 แล้วว่าพุทธศาสนาเก่าแก่กว่าศาสนาใด ๆ
 ในโลก ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นทำไมเราจึงจะยัง
 ต้องใช้พุทธศักราชอยู่เล่า เมื่อมันกลาง
 เดือนกันยายน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
 ขอแปร ญัตติ ให้ใช้รัฐธรรมนู^ญศักราช
 แทน เพื่อให้ความศักดิ์สิทธิ์และความ

เคารพสักการะของราษฎรของเราได้หลาย
 ประการ เราจะเห็นได้ว่า ชนชาติเพื่อน
 บ้านของเราที่เข้มแข็ง แข็งแรงยิ่งกว่าเรา
 มาก เขาก็ไม่ได้ใช้ทางศาสนา เช่นญี่ปุ่น
 เป็นต้น ญี่ปุ่นถือศาสนาเช่นเดียวกับเรา
 เหมือนกัน แต่ญี่ปุ่นก็หาได้ใช้ทางศาสนา
 ไม่ แต่เขาหนักถือกษัตริย์ ญี่ปุ่นเวลานี้ใช้
 ศักราชเมื่อ ๑๕ เพราะเหตุว่าเป็นปีของ
 กษัตริย์เมย์ที่ ๑๕ ญี่ปุ่นจึงใช้ในทาง
 กษัตริย์ แต่เขาก็ใช้เป็นสองทาง เขาใช้
 ๒๖๐๐ เหมือนกัน แต่มิใช้นัยยะเพราะ
 เหตุว่าเขา นับถือ ในทางกษัตริย์มากกว่า
 แต่ทั้งนี้ถือกันว่าผู้ใด ใช้ศักราชมากที่สุด
 ชาตินั้นก็เป็นชาติที่เก่าแก่ที่สุด แต่ของ
 เราที่ใช้พุทธศักราช ๒๔๘๓ นั้นมิใช่ว่า
 ชาติไทยได้มีมา ๒๔๘๓ ปีแล้วก็หามิได้
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะ
 เปลี่ยนมาใช้รัฐธรรมนูญศักราช เพื่อ
 ให้เหมาะสม และเพิ่มพูน ความเคารพ
 นับถือในรัฐธรรมนูญให้ยิ่งขึ้น เพราะเหตุ
 ว่าราษฎรทั่วไปจะได้รู้สึกว่ามีรัฐ-
 ธรรมนูญมากี่ปีแล้ว ชนคนละกระมา-
 ธิการอ้างเหตุผลให้ข้าพเจ้าฟังว่า ถ้าใช้
 รัฐธรรมนูญศักราชแล้วจะทำให้การอ้าง
 หลักฐานในปีก่อนใช้รัฐธรรมนูญศักราช

นั้นเป็นการลำบาก และเป็น การไม่เหมาะสม เช่น ๑๐ ก่อนรัฐธรรมนูญศักราชเช่นนี้เป็นการไม่เหมาะสม แต่ก็ยืนยันแน่แท้ และได้ขอให้ข้าพเจ้ารับรองขอให้ใช้ พ.ศ. ๒๔๘๔ แล้วกษัตริย์ครองแผ่นดินมากก็บึกเขียนไว้ข้างบน ข้าพเจ้าจึงคิดว่าอันนี้ไม่เป็นปมเด่นเป็นปมกลางเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงไม่ยินยอมจึงขอยืนยันมาอภิปรายในสภา ฯ เพื่อเพื่อนสมาชิกทั้งหลายจะได้กตริกรตรองเพื่อ ในมีนว่า ว่าควรจะใช้รัฐธรรมนูญศักราชหรือไม่ จึงหวังว่าท่านผู้มิใช่เพียงกรมทั้งหลายคงจะเห็นว่าการใช้รัฐธรรมนูญศักราชนั้นจะเหมาะสมกว่าใช้พุทธศักราช ๒๔๘๔

หลวงวิจิตรวาทการ (กรมราชการ) : ในเบื้องต้นคณะกรรมการขอขังแจ้งว่า คณะกรรมการไม่ได้ขอรับรองคงในข้อที่ท่านผู้เสนอแปรญัตติคือคณะกรรมการเป็นเพียงยกตัวอย่างอันหนึ่งให้เห็นว่า ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้เคยใช้วิธีที่ใช้รัตนโกสินทร์ศกแล้ว ก็เพื่อให้รู้ว่าทรงครองราชสมบัติมาแล้วว่ามีกี่ปีมีวิธีเขียนตัวเลขอีกสองตัวขึ้นไว้บนร.ศ. คณะกรรมการได้ขังแจ้งถึงวิธีนั้นและเห็นว่า ถ้าหากจะใช้ในทางวันนักษัตร

ทางที่จะผูกกันไปได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าคณะกรรมการได้ขอรับรองคงที่จะใช้วิธีนั้น และคณะกรรมการขอขังแจ้งว่า ถึงแม้ท่านผู้เสนอแปรญัตติจะคงลงใช้วิธีนั้น คณะกรรมการก็ไม่ยอมท่านผู้แปรญัตติได้ขอให้ใช้ศักราชรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะให้เรียกว่าปีที่ ๕ โดยอ้างเหตุผลว่าเพื่อจะเป็นการจริงใจมาชวนให้เคารพกักรัฐธรรมนูญยิ่งขึ้น คณะกรรมการ คณะนี้มีความเคารพต่อรัฐธรรมนูญอย่างยิ่งเหมือนกัน แต่ทำไมในเรื่องการใช้ศักราช นั้นมีเหตุผลอย่างอื่นอีกหลายประการ นอกจากเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญ หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปกครอง ถ้าหากว่าท่านสมาชิกทั้งหลายยังจำได้ท่านคงจะระลึกได้ว่า เมื่อรัชกาลที่ ๖ ได้ทรงเปลี่ยนเลิกใช้รัตนโกสินทร์ศกมาให้ใช้พุทธศักราชนั้น ท่านได้ทรงให้เหตุผลไว้ว่า รัตนโกสินทร์ศกนั้นมีตัวเลขน้อยเหลือเกิน ในเรื่องที่มีตัวเลขน้อยน้อยย่อมเป็นความลำบากอย่างยิ่งในการที่จะเขียนประวัติศาสตร์ ในการที่จะเขียนอะไรต่ออะไรต่าง ๆ คือถึงแม้ว่าเป็นเป็นตัวเลขน้อยเกินไปแล้วก็ตามจะต้องเขียนว่าเมื่อก่อนตกท่านท่านนั้น

ทำความลำบากไปตลอดกาล คือว่า นักเขียนประวัติศาสตร์จะต้องลำบากในการไปลบไปบวกกันทุกปี เพราะฉะนั้นรัชกาลที่ ๖ ท่านจึงเปลี่ยนมาใช้พุทธศักราช นี่เป็นเหตุหนึ่งในการเปลี่ยนท่านจะเห็นได้ว่ารัตนโกสินทร์ศกมีเวลาถึงร้อยกว่าปี คือ เปลี่ยนเมื่อ ร.ศ. ๑๓๑ เป็นเวลาร้อยกว่าปีแล้วก็ยังเปลี่ยนมาเป็นการลำบากและข้อนี้เป็นความจริงถ้าท่านจะพลิกดูหนังสือประวัติศาสตร์ที่แต่งในเวลานั้น เวลาที่ใช้รัตนโกสินทร์ศกนั้น บางที่ก็ทิ้งหนีไปใช้จุลศักราชบ้าง ข้าพเจ้าได้เคยอ่านตำราของกระทรวงกลาโหมที่ใช้ในวิชาการรบแก้ทหาร ในการที่จะเขียนถึงประวัติศาสตร์ของการรบต้องใช้พุทธศักราชทั้งหมด ทั้งๆ ที่ยังใช้รัตนโกสินทร์ศกอยู่กระทรวงกลาโหมยังคงใช้พุทธศักราช เพราะเหตุว่าตัวเลขไม่พอเนื่องจากเหตุนี้ ถ้าแม้ว่าเราจะไปใช้ศักราชสุทรมณูญแล้วก็เป็นศักราชที่ใช้ตัวเลขน้อย และทำความลำบากในการใช้เป็นข้อหนึ่ง ท่านผู้เสนอแปรญัตติได้อ้างถึงวิธีการของญี่ปุ่นว่าเขาใช้ศักราชรัชกาลของพระเจ้าแผ่นดิน ข้อนี้เป็นความจริง แต่ว่าในทางญี่ปุ่นมี

พฤติกการอยู่ ๒ อย่างคือว่านักศึกษ ของญี่ปุ่นทุกคนต้องจำชื่อพระเจ้าแผ่นดิน แม่นเหลือเกิน คือต้องบอกได้ว่าศักราช ฮิโรฮิโตะท่านนั้นและนี่กันได้ว่ามีนับปีกันแล้ว ทั้งนี้โดยความเคยชินที่เขาใช้กันมาช้านาน เขาก็หนักกันได้ แต่ถึงกระนั้นก็คิดว่าใช้ ศักราช ของญี่ปุ่น ในบางครึ่งบางคราวต้องเอาศักราชยิมมาใช้ เพราะว่า ศักราชยิมเป็นเวลานานถึง ๒๖๐๐ ปี

ท่านอ้างว่าในการที่จะเอาวันที่ ๑ มกราคมมาใช้เป็นพุทธศักราชนั้นจะทำให้พุทธศักราชคลาดเคลื่อนไปนั้น คณะกรรมการก็ได้ชี้แจงแล้วว่า คำว่าศักราชไม่ใช่แปลว่าปี คำว่าศักราชหมายถึงวิธีนับปีซึ่งเป็นวิธีนับในระหว่างพุทธศักราชนั้นเราไม่สามารถที่จะบอกได้ชัดเจนว่าพุทธศักราชนั้นตั้งต้นเมื่อไร เพราะเหตุว่าพุทธศักราชตั้งต้นนับในแรม ๑ ค่ำ เดือน ๖ ซึ่งเป็นทางจันทร์คติ และเมื่อเราจะเอามาใช้ทางสุริยคติแล้ว เราไม่สามารถจะวางวันที่ลงไปให้ตายตัวได้เวลาให้เอาวันที่ ๑ เมษายนเป็นพุทธศักราชได้ใช้กันมาช้านาน ก็ไม่มีอะไรกำหนดอย่างไร และบัดนี้ในการที่จะเลื่อนเข้าไปเป็นวันที่ ๑ มกราคมนั้นเป็นเรื่อง

ของวิธีนับ ไม่มีการกำหนดอะไรเหมือนกัน นอกจากนั้นเรื่องวิธีนับพุทธศักราชนั้นในประเทศต่าง ๆ ทาตรงกันไม่ ยิ่งในเกาะลังกาเวลานี้เขาเป็นพุทธศักราช ๒๔๘๕ แล้วคือเขาเร็วกว่าเราไปหนึ่งเรื่องการนับพุทธศักราชในประเทศที่นับถือพุทธศาสนานี้ ต่างฝ่ายต่างนับผิดแผกแตกต่างกันไม่เหมือนกัน คณะกรรมการวิชาการ ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วโดยรอบคอบ เห็นว่าในการที่จะใช้ศักราช รัฐธรรมนูญนั้นมีผลในทางที่จะทำให้มหาชนได้ระลึกถึงรัฐธรรมนูญมากขึ้นนั้นก็เป็นความจริง แต่ทว่าในเรื่องศักราชนั้นเป็นเรื่องอีกหลายเรื่อง นอกจากเรื่องรัฐธรรมนูญแล้วก็ยังมีเรื่องอื่น ๆ อีกมาก คณะกรรมการไม่สมควรที่จะละทิ้งพุทธศักราช โดยเห็นว่าพุทธศักราชนั้นก็เป็นสิ่งซึ่งควรที่จะเคารพและระลึกถึงอยู่เสมอเหมือนกัน และนอกจากนั้นเรื่องการใช้พุทธศักราชนั้น เราได้เปรียบในทางที่มีตัวเลขมาก และเป็นการง่ายแก่การเขียนการใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางประวัติศาสตร์ โดยเหตุที่โรงเรียนมานั้นคณะกรรมการจึงยืนยันให้ใช้ถือพุทธศักราชอย่างในร่างที่เสนอมานี้

นายช่ออิน อ่ำพล (สมุทร-ปราการ) : ข้าพเจ้าเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติกันรัฐสภา ไม่คัดค้าน ในการจะเปลี่ยนนี้ใหม่ในวันที่ ๑ มกราคม แต่เห็นว่าควรจะต้องเปลี่ยนศักราชเสียด้วย แต่คณะกรรมการวิสามัญไม่เห็นพ้องด้วย ข้าพเจ้าจึงเสนอความเห็นแย้งโดยอาศัยวิธี การของตุลาการ โดยอนุโลมตามความเห็น ของข้าพเจ้านี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ขอให้ท่านนั่งก่อน ก็ที่ท่านอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญ เมื่อท่านมีความเห็นแพ้เขาแล้ว แล้วจะเอาทางไหนมาพูดทางนี้ก็ไม่เป็นการสมควรที่ท่าน

นายช่ออิน อ่ำพล (สมุทร-ปราการ) : ไม่ใช่ ข้าพเจ้าต้องการจะเสนอที่ประชุมใหญ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ให้คนอื่นเขาพูดได้แล้ว

นายช่ออิน อ่ำพล (สมุทร-ปราการ) : เพราะว่ามีเหตุผลที่สนับสนุนทางนี้มากอยู่เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ขอให้ท่านนั่งเถิด เป็นเรื่องในประเด็นคนหนึ่งที่สนับสนุนก็ยังมี แล้วท่านก็

เตียงจนแพ้เขาแล้ว ทางคณะกรรมาธิ-
การมีความเห็นแตกต่างกัน มาในสภาว
หนักมาว่ากันใหญ่ ข้าพเจ้าต้องขอรักษา
ความเรียบร้อยในเรื่องนี้

นายแก้ว สิงหะเกษมทร์ (พิ-
จิตร) : ข้าพเจ้าแปรมากรูปหนึ่งต่าง
หากจะขอมติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เดี๋ยวต้องเอาเรื่องนเสียก่อน

นายแก้ว สิงหะเกษมทร์ (พิ-
จิตร) : ข้าพเจ้าจะขอกล่าวภายหลัง
เพราะเรื่อง นกคนละประเด็นกับที่ ข้าพเจ้า
แปรมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เอาเรื่องนเสียก่อน ขุนศรีไกรฯ ว่าอย่าง
ไร

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฐ์ (อุตร
ธานี) : ตามที่คณะกรรมาธิการได้
อภิปรายเมื่อกัน ข้าพเจ้ายังมีข้อตะขิดตะ-
ขวางใจ เพราะเหตุว่าการอ้างความลำบาก
ในการใช้ศักราชนั้น ถ้าเราไม่ทำแล้วจะ
รู้อะไรลำบากไม่ลำบาก เราต้องทำเสีย
ก่อน เช่นนี้จึงจะรู้ว่าลำบาก หรือ ไม่ลำบาก
เพราะเหตุที่เราเป็นนักปฏิวัติ เมื่อเรา
ปฏิวัติมาแล้วควรปฏิวัติให้ทุกสิ่งทุกอย่าง
อย่าปฏิวัติแต่อย่างเดียวแล้วเราใช้รัฐธรรมนูญ

บัญญัติศักราชไม่ได้ และถ้าแสดงให้เห็น
ว่าเราได้ปฏิวัติ ในทางที่ดี เพราะเหตุว่า
การปฏิวัติ นั้น ปฏิวัติใน ทาง ดีทาง ชั่วคือ
ปมค้อยปมกลางและปมเส้น แต่ที่มันเป็น
ปมเส้นซึ่งเราจะทำ เพราะว่าเป็นประชาชนจะ
ได้รู้สึกกว่าเราเลื่อมใสในรัฐธรรมนูญเป็น
อย่างยิ่งแล้วนำมาใช้ อันนั้นแหละเป็นสิ่ง
สำคัญที่ว่าศักราชไม่ใช่เป็นปี เป็นการนับ
ปีนั้นข้าพเจ้าก็เห็นด้วย ในการกลด-
เคลื่อนพุทธศักราชนั้นเรานำมาใช้วันที่ ๑
มกราคมมีนกลดเคลื่อนเหมือนกัน แต่
เมื่อ ใช้ รัฐธรรมนูญ บัญญัติศักราช นั้น กลด-
เคลื่อนเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าไม่กลดเคลื่อน
แต่กลดเคลื่อนน้อยกว่า ช่วงมีระยะใกล้ซึก
กัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าใช้รัฐ-
ธรรมนูญศักราชนั้นดีกว่า แต่ทั้งนี้ไม่ใช่
ข้าพเจ้าจะไม่เคารพพระพุทธศาสนา ขอ
ยืนยันว่า ข้าพเจ้า ได้เคยอุปสมบทมาแล้ว
เวลานี้ยังเคารพอยู่ แต่รัฐธรรมนูญก็
เคารพอยู่ ที่ว่าจะให้นำมาใช้ก็เพื่อความ
เจริญรุ่งเรืองในกาลต่อไป

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) :
ข้าพเจ้าขอ ประทาน ชี้แจงอีกสัก เล็กน้อย
คือ เราได้พิจารณาเค้าแปรญัตติของท่าน
สมาชิกผู้มเกียรติ นั้นด้วยดีเช่นเดียวกัน
แต่ว่า เมื่อ ได้พิ จารณาแล้วเรา เห็น ว่า
การแปร ญัตตินั้นเราจะแก้ไขตามหา ได้ไม่

เพราะว่าเราจะใช้รัฐธรรมนูญคัดกราชตาม
 ที่ท่านผู้แปรรูปคดีขอแปรมานั้นก็ไม่ค่อย
 สนิทนัก เพราะว่าถ้าเราจะใช้รัฐธรรมนูญ
 คัดกราช ก็ชอบที่จะตั้งคนปีใหม่ตั้งแต่วัน
 ที่ ๑๐ ธันวาคม แต่คนประเด็นมีว่าเรา
 ตั้งคนปีตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม เมื่อเป็น
 เช่นนี้แล้วก็ไม่เห็นเหตุผลอะไรที่จะใช้รัฐ-
 ธรรมนูญคัดกราช เพราะเหตุว่าถ้าเราจะ
 แก้เช่นนี้แล้ว เราก็ควรจะตั้งคนปีใน
 วันที่ ๑๐ ธันวาคม เพราะว่าเราได้รับ
 พระราชทานรัฐธรรมนูญมาในวันนั้นอีก
 ประการหนึ่ง ในเรื่องที่เราว่าเราควร
 จะต้องปฏิวัติทุกสิ่งทุกอย่างนั้นในเรื่อง
 นี้เราก็พิจารณาเหมือนกัน เพราะว่าเราก็
 ทราบเหมือนกันว่า การปฏิวัตินั้นถ้าได้
 ผลดี เราก็ชอบที่จะทำตาม แต่ในเรื่อง
 ปฏิวัติปฏิวัตินั้นไม่ใช่ว่าจะมีแต่ในประ-
 วัติ ศาสตร์ประเทศไทยเท่านั้น ถึงแม้ใน
 ฝรั่งเศสก็มี การเปลี่ยนปีปฏิวัตินเหมือนกัน
 แต่ก็ไม่ได้อะไร ใช้ไปไม่ถึง ๓ ปี
 ๔ ปีก็ต้องเลิก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็น
 ว่าในเรื่องนี้เราก็หมดแรงที่จะพูดกันแล้ว

นายชวี่ สุประภาตะนันท์
 (สระบุรี) : ขอเสนอให้ลงมติ
 มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
 ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการเสนอมา
 ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
 สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้เป็นไปตาม
 ร่างที่คณะกรรมการธิการเสนอมา ทนประ-
 เด็นที่ ๒ ของนายแก้ว

นายแก้ว สิงหะ คเชนทร์
 (พิจิตร) : ร่างพระราชบัญญัติอันว่า
 กับการลบลบศักดิ์ราชฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้
 แปรญัตติไว้คือ แปรว่า มาตรา ๔ มี
 ปฏิทินนั้นให้มีกำหนดระยะเวลา ๑๒
 เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม
 และสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ เมษายน คือ
 ว่าข้าพเจ้าได้พิจารณาที่จะให้มีใหม่ของ
 ไทยนั้นเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม
 เหตุผลในการที่แปรญัตติมานี้ ข้าพเจ้า
 ขอประทานโอกาสกราบเรียนคือสมภา น
 เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ข้าพเจ้า
 ใค้หน้าปัญหาไปชี้แจงคือคณะกรรมการวิ-
 หารวิสามัญชุดนี้แล้ว หากเห็นว่าไม่สามารถ

ที่จะตกลงกันได้จึงจำเป็นต้องนำปัญหา
มาให้สภาวชนชวในวาระ ๒ นี้ ยอด
ปรารถนาของข้าพเจ้ามีอยู่ ๓ ประการคือ
กัน ในการที่จะให้ประเทศไทยเรามี
ใหม่เป็นวันที่ ๑ พฤษภาคมนั้น ประการ
ต้นข้าพเจ้าต้องการที่จะถือพระบรมพระ-
พุทธศาสนานับเป็นประการแรก

ประการที่ ๒ เพื่อที่จะเทอดประ-
เทศไทยและประชาชนชาวไทยให้เด่นอยู่
ในโลก

ประการที่ ๓ เพื่อที่จะอำนวย
ความสะดวกให้แก่ประชาชนชาวไทยทั้ง
ปวง

ประการต้นที่ว่าข้าพเจ้าจะเทิด
บรมพระพุทธรูปศาสนานับ ก่อนอื่น
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมนี้ได้โปรดวินิจฉัย
คำว่าพุทธศักราชก่อน ถึงหากว่าท่าน
กรรมวิธีการซึ่งแจ้งว่าศักราชนั้นไม่ใช่แปล
ว่ามี แต่ขออย่าลืมนำศักราชนั้นมีประ-
โยชน์เกี่ยวเนื่องในพุทธศาสนาอยู่มาก ใน
การนับนั้นเราจะใช้วันที่ ๑ มกราคม
เป็นวันปีใหม่แล้วกรูสึกว่าเราคลาดเคลื่อน
จากวันอันเป็นต้นเหตุของพุทธศักราชไป
หลายเดือน คือว่าก่อนนี้ใหม่ ๔ เดือน
ถ้าหากว่าหลังแล้วก็หลังไป ๗ หรือ ๘
เดือน นอกจากนั้นพระพุทธรูปของเรา

ได้ปรินิพพานในวันเพ็ญเดือน ๖ แล้ว
พุทธศักราชก็เริ่มตั้งแต่แรมค่ำ ๑
เดือน ๖ เป็นต้นมา ความจริง
ท่านกรรมวิธีการ ได้กรุณาแจ้งมาว่า
พุทธศักราชที่เราใช้กันอยู่นี้ ไม่ใช่จะตรง
กันนัก และข้าพเจ้าเห็นว่าที่ลังกาเขาใช้
ก่อนเรานี้หนึ่งคือเวลาของเขาเป็นปี
๒๔๘๔ ของเรา ๒๔๘๓ นั้นความจริง
ตรงกันคือทางลังกานั้นเขา นับตั้งแต่แรม
ค่ำเดือน ๖ เป็น พ.ศ. ๑ แต่ของเรานั้น
เมื่อพระพุทธรูปเจ้านิพพานแล้ว ๑ ปี
จึงนับ พ.ศ. ๑ คือพระพุทธรูปเจ้านิพพาน
ไปแล้ว ๑ ปีแล้ว ของลังกาเขาเป็น
พ.ศ. ๒ คือความจริงตรงกัน ตามที่ท่าน
กรรมวิธีการซึ่งแจ้งว่าไม่ตรงกับวันที่พระ-
พุทธรูปเจ้านิพพานนั้น ถ้าหากว่านับใน
ทางสุริยคติแล้วเดือนไหน ๆ ก็ไม่ใกล้ชิด
เท่ากับในเดือนพฤษภาคม คือวันแรม
๑ ค่ำ เดือน ๖ นั้น โดยปกติอยู่ใน
เดือนพฤษภาคมนี้ มากกว่าเดือนอื่น ๆ
หากว่าเราจะใช้วันที่ ๑ พฤษภาคมก็ไม่
ต่างกันนัก ในเรื่องศักราชนั้น ประเทศไทย
ได้ใช้มาหลายอย่างเช่น มหาศักราช
จุลศักราช รัตนโกสินทร์ศักราชแล้ว
ก็มีพุทธศักราช ในการที่เราเปลี่ยนจาก
รัตนโกสินทร์ศักราชมาเป็นพุทธศักราช-

นั้น นอกจากที่ท่านกรรมวิธีการแข็งแรง
แล้วยังมีเหตุอื่นอีกซึ่งข้าพเจ้า ขอเรียนต่อ
ที่ประชุมเพื่อใ้วินิจฉัย ใน การ ที่ พระ-
มิ่งคุณเกล้า ทรงเปลี่ยนมานั้น พระองค์
ท่านมีความปรารถนาที่จะเทิดทูนพระ-
พุทธศาสนาอยู่ด้วย คือเวลานั้นพวกหมอ
สอนศาสนา จะเอาเป็นเรื่อง เทียว หลอก
หลวงประชาชนชาวไทยว่า พระพุทธ-
ศาสนาของเราเกิดที่หลังเขา ศักดิ์ราชจึง
น้อยกว่าเขาเช่นนั้น แต่เพื่อจะแก้ความ
เข้าใจผิดนั้น พระเจ้าอยู่หัวในรัชกาล
นั้นจึงได้เปลี่ยนจากรัตนโกสินทร์ศักราช
มาเป็นพุทธศักราช ทั้งนี้เพื่อที่จะเทิด-
ทูนพระพุทธศาสนาตนเอง มาบัดนี้ไทย
ในสมัยประชาธิปไตย ไทยในสมัย
อารยยุคนี้เรา ไม่ต้องการ เทิดทูนพระ-
พุทธศาสนาแล้วหรือ ความจริง
ข้าพเจ้ายังเทิดทูนอยู่เหมือนกัน ไม่มี
เป็นลายลักษณ์อักษรอะไรที่แสดงให้เห็น
ว่าเมืองไทยได้ถือ บวร พระ พุทธ ศาสนา
มาในสมัยใด ในระบอบประชาธิปไตยนี้
เราถึงกับ ได้จารึก ไว้ ใน รัฐ ธรรมนูญ
มาตรา ๔ พระมหากษัตริย์ต้องทรงเป็น
พุทธมามกะและทรงเป็นอัครศาสนูปถัม-
ภก คือว่าใครที่นับถือศาสนาอะไร ๆ ก็
ได้ทั้งนั้น แต่พระมหากษัตริย์จะนับถือ

ศาสนาอื่น ไป ไม่ได้ต้องนับถือพุทธ-
ศาสนาเท่านั้น ถึงแม้จะเห็นได้แล้วว่า
เวลานี้เรายังเทิดทูน พระพุทธศาสนาอยู่
พิจารณาในข้อนี้แล้ว ถ้าหากเราได้
เปลี่ยนใหม่มาเป็นวันที่ ๑ พฤษภาคม
แล้ว จะต้องช่วยประชาชาติ และประชา
นิยมทั้งในอดีตและปัจจุบันนี้

ประการที่ ๒ ที่ข้าพเจ้าต้องการ
เทิดทูนประเทศไทยประชาชนชาวไทย
ให้เด่นอยู่ใน โลกนั้น มีอัคราธิบายดังจะ
กราบเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
ไม่ต้องการจะให้ประเทศไทย บำเพ็ญคน
เป็นเดาวัลย์ ไม่ต้องการให้ประเทศไทย
บำเพ็ญคนเป็นไม่เลื่อยคือ พอใจที่จะ
เกี่ยวก็เกี่ยวเข้าเท่านั้น ความต้องการ
ของข้าพเจ้าต้องการจะให้เราเป็นเสาคอน-
กรีตคือให้เข้ามาเกาะเกี่ยวเรา ... ที่จริง
เราไม่มีอะไรเลย มีแต่จะคอยอาศัยเขา
ทุกอย่าง ข้าพเจ้าไม่พอใจจะให้อาศัย
บำเพ็ญคนเป็นไม้เลื่อย จะให้เขาเอาอย่าง
เราบ้างสิ นี้ของเราไม่มีอะไรเลย เช่น
นี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย มีคำกล่าวตอนรับ
หลักการร่าง พระ ราช บัญญัติว่าด้วย การ
ลบศักราชว่า มีอยู่เราประเทศเดียวที่ใช้
ต่างกับเขา ในข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเราค้น

คืออยู่แล้ว เขาเป็นช่างดำกันทั่วทั้งโลก
เราเป็นช่างเผือกอยู่คนเดียวเช่นนั้น ทำไม
จะไปยอมให้คำไปตามเขา เมื่อเราเดินอยู่
คนเดียวใน ๕๓ ประเทศ ใน โลก เช่นนี้
เราก็ดำกันอยู่แล้ว ทำไมจะต้องไปยอม
ตัวให้คำเหมือนเขา มีข้อคิดอยู่ว่าถ้าหาก
ว่าเราได้เปลี่ยน เป็นวันที่ ๑ พฤษภาคม
แล้ว ต่อไปในประเทศต่าง ๆ ในโลก
อาจจะหันมาใช้วันที่ ๑ พฤษภาคมเหมือน
เราบ้าง ในการที่ข้าพเจ้าหวังเช่นนี้เป็น
การที่ข้าพเจ้า โดยเสด็จท่าน ประธาน
กรรมวิธีการคณะในครั้งหนึ่งที่ข้าพเจ้า
แปรญัตติเรื่องสยามเป็นไทย ไทยมี "ย"
ไม่มี "ย" เช่นนี้ ท่านได้ทรงชี้แจงว่า
เพื่อนไทยเขาไม่ใช่ "ย" ถ้าเราใช้ "ย"
เช่นนี้ท่านทรงหวังไว้ว่า ต่อไปเขาจะมา
ชอบ "ย" อย่างเราบ้าง ในการที่ข้าพเจ้า
หวังเช่นนั้น หวังโดยเสด็จเช่นนั้นก็เป็นการ
ไม่ไกลความจริงนัก เพราะเหตุว่าประ-
เทศเรามี พระ พุทธ ศาสนาเป็น หลัก ชัย
ศาสนาพุทธของเราผู้บรมสังสอนให้เป็น
ผู้มีเมตตากรุณา ไม่มีการรังแวงซึ่งกัน
และกัน ประเทศที่เราเรียกว่าเป็นลัทธิ
ประเทศ ๆ นั้น หลักธรรมของเขาเป็น
อย่างไร เราทำอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรา
อย่าไปเอาเยี่ยงอย่างเขา อย่าทำตัวเป็น

ไม้เถา แล้วต่อไปเขาก็ต้องหันมาเอา
อย่างของเราเอง

ประกาศที่ ๓ ข้าพเจ้าต้องการที่
จะอำนวยความสะดวกให้แก่ ประชาชาติ
ไทยทั้งชาติ ในการที่เราจะเริ่มตั้งวันปี
ใหม่เป็นวันที่ ๑ พฤษภาคมนั้น ในงาน
วันเรื่งปีใหม่ แม้รัฐบาลคณะนี้จะไม่
ปฏิเสธว่าท่านมีความปรารถนาที่จะให้วัน
นี้เป็นวันสำคัญของชาติ ถึงกับสนับสนุน
ให้มีพิธีรีตองอะไรต่าง ๆ แต่ขอให้หนัก
กว่าวันที่ ๑ มกราคมนั้นเป็นอย่างไรวาง
ประชาชนทั้งประเทศ ในท้อง ไร่ ที่อง นา
กำลังเก็บเกี่ยวข้าวกันอยู่ ไม่สามารถจะมา
ร่วมงานวันเรื่งปีใหม่ได้ ตรงกันข้าม ถ้า
หากว่าเราเปลี่ยนเป็นวันที่ ๑ พฤษภาคม
นอกจาก จะเป็นการเทิดทูน พระ พุทธ-
ศาสนาให้เด่นอยู่แล้ว ยังเป็นการเปิด
โอกาสให้ราษฎรทั้งประเทศมา ร่วม การ
วันเรื่งในวันปีใหม่ได้ ถึงหากจะมีงาน
อยู่บ้างก็เป็นงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น
นอกจาก จะ อำนวยความสะดวก แล้ว ยัง
เป็นการเหมาะสมแก่การอาชีพของราษฎร
ส่วนมากของประเทศไทยคืออาชีพของราษฎร
ส่วนมากของเรามีอาชีพในทางกสิ-
กรรม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าชาวสิกข
ของเรามีใช้มีโคกระบือที่ไร่นาของตัว

คำใดที่กล่าว ก่อน ชน เป็น ข้อ สำคัญแล้ว
ในคำพระมีคำหนึ่งว่า ปาตานิคือปฏิฐาน
พระท่านเอ่ยเอามารดาขึ้นก่อน ถ้าเป็น
เช่นนั้นแล้วเรามีกองทำนุบำรุงมารดา
มากกว่าบิดาเช่นนั้นหรือ ความจริงหาได้
เป็นเช่นนั้นไม่ และอีกประการหนึ่งใน
บทประพันธ์ซึ่งท่านรัฐมนตรี และ อธิบดี
กรมศิลปากรได้ประพันธ์เป็นบทละครขึ้น
ไว้ ในเรื่องแหลมทองกล่าวถึงแม่น้ำ
ต่าง ๆ ในเมืองไทยมีอุรุกรกหนึ่ง...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
นอกเรื่องท่าน ขอให้รวบรวมข้อความ
นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
(พิชิต) : ท่านประธานที่เคารพ ที่
ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้นเพื่อสนับสนุนกับด้อย
ค่าที่ท่านกรมการเคหะชี้แจงว่าอุตุ
หนาวเป็นต้นปี โดยเห็นว่าพระท่านสวด
เอาอุตุหนาวขึ้นก่อน

มีอยู่วรรกหนึ่ง ที่กล่าวไว้ ในบท
ประพันธ์นั้นว่า "บึงวงษ์มนานานันท์"
ถ้าเช่นนั้นแล้วแม่น้ำบึงมีสำคัญไปกว่าแม่น้ำ
น่านนของข้าพเจ้าหรือ ความจริงแม่น้ำ
บึงใช้ไม่ได้เลย แต่บึงก็อยู่หน้า แต่
อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าท่านจะกรุณา
ช่วยกันเพื่อหัดทุนพระ พุทธ ศาสนาเป็น
ประการต้น และเพื่อที่จะหัดทุนประ

เทศไทยและประชาธิปไตยให้เด่นอยู่ใน
โลก ก็ขอให้เรานำพินทุคนเป็นเศาคน
กวีต และอย่านำพินทุคนเป็นเถาวัลย์คอย
เกาะเกี่ยวเขา และเพื่อที่จะสนับสนุน
ประเทศเราให้เด่นอยู่ในโลกแล้ว ขอ
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย จงช่วยสนับสนุน
ข้าพเจ้าด้วย

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า
วรรณไวทยากร (ประธานกรรมา-
ธิการ) : ในการพิจารณา คณะกรรมา-
ธิการได้พยายามที่จะแก้ไขร่างให้เป็นไป
ตามความประสงค์ของสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งที่ได้อภิปรายกันในเมื่อรับหลักการ จึง
ได้ตกลงแก้ไขประมวลกฎหมาย
ของงานสมาชิกผู้หนึ่งว่า ให้เหมาะสมแก่
กาลสมัยและโบราณ ประเพณีของไทย
และสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ผ่านคำปรารภ
ตามที่ได้แก้ไขแล้ว ท่านสมาชิกผู้
อภิปรายเมื่อก่อนก็มีได้ทักท้วง ประการใด
เมื่อเป็นการตกลงตามหลักการว่า จะออก
พระราชบัญญัติบัญญัติให้เหมาะสม
แก่กาลสมัยและประเพณีของไทยแล้ว ก็
ย่อมจะถือวันที่ ๑ มกราคม ตามที่คณะ
กรรมาธิการได้ทรงร่างเดิมไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่า

ควรจะให้ขึ้นไปตามที่กรมการเสนา
มา ขอให้ไปรทกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรทกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าที่ประชุมให้เป็นไปตามที่กรมการ
เสนาขอ ขอให้เลขาธิการรอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา
๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมวดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้ควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้
ไปรทกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออก ใช้
เป็นกฎหมายต่อไป

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณพิเศษระหว่าง
วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐ-
บาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประ-
มาณพิเศษ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ถึง
วันที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

โดยมีหลักการตั้งงบประมาณพิเศษ
ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑
ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓ หลักการ
ในเรื่องนี้คือมีสภาผู้แทนราษฎรได้ลง
มติรับหลักการเรื่องการเปลี่ยนวันขึ้นปี-
ใหม่ที่ได้ผ่านมาแล้วตามระเบียบวาระอัน
แรก ซึ่งได้พิจารณาจนเสร็จไปนั้น นอก
จากนี้รัฐบาลยังได้เสนอพระราชบัญญัติ
วิธีการทำงบประมาณขึ้นมาใหม่ด้วย จะ
ให้คงต้นปีใหม่ตามปฏิทินหลวง คือวันที่
๑ มกราคม ด้วยเหตุฉะนั้นในระหว่าง
วันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม
จึงเป็นเวลาว่างอยู่ ๓ เดือน เหตุฉะนั้นจึง
ต้องทำงบประมาณพิเศษในระหว่างนี้ และ
การทำเป็นจะต้องทำงบประมาณพิเศษ
ในระหว่างนี้ ก็คือว่า ถ้าหากว่าเราจะ
ไม่ทำงบประมาณพิเศษเช่นนี้แล้ว โดยที่
จะปล่อยให้เวลาให้นานเกินไป หรือว่าเราจะ
อาศัยบท ในรัฐธรรมนูญที่มีว่า ถ้าเสนอ
งบประมาณไม่ทันแล้ว ให้ใช้งบประมาณ
ปีเก่าต่อไปนั้นก็จะเกิดความลำบากภายหลัง

อีก กล่าวคือว่าบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ
นั้นก็เน้นบทบัญญัติที่แก้ไขขัดข้อง ซึ่ง
คราวเท่านั้น ผลสุดท้ายเราก็จะต้องออก
พระราชบัญญัติงบประมาณอยู่นั่นเอง เหตุ
ฉะนั้นรัฐบาลจึงจำเป็นต้องเสนอร่าง พระ
ราชบัญญัติงบประมาณพิเศษขึ้นมาในขณะ
นี้ ขอให้สภาผู้แทนราษฎรได้โปรดลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
นายพัน พรหมพิบูล (บุรีรัมย์) :
ตามคำแถลงของท่านรัฐมนตรี เมื่อตะกั
นว่า เรามีกฎหมายที่จะต้องตั้งงบประ
มาณพิเศษขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจ
ตามบทบัญญัติแก้ไขขัดข้อง ของ รัฐ
ธรรมนูญ ข้าพเจ้าขอถือโอกาสตีความ
หมายของคำว่า "พิเศษ" นั้นว่า ที่เรา
ต้องตั้งงบประมาณนั้น ก็หวังที่จะให้
ประเทศได้รับผลประโยชน์อันนโยบายที่
รัฐบาลแถลง จึงได้ตั้งงบประมาณพิเศษ
ขึ้น และเมื่อได้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติแล้ว เราพบเพียง ๒-๓ บรรทัด
ว่าตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑
ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓ ขอให้
งบประมาณพิเศษ แต่ในการที่ใช้งบ
ประมาณพิเศษนั้นต้องใช้จ่ายไปแล้วมา
ด้วย เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอประทานเสนอ
ความข้องใจ และไม่เห็นชอบในการที่จะ

ออกพระราชบัญญัติพิเศษสภาฯ ด้วยเหตุ
ผลดังต่อไปนี้
ข้อ ๑ ตามปกติย่อมเป็นที่ทราบ
และเคยเป็นมาอยู่แล้วว่า การเสนองบ
ประมาณนั้น เราต้องมีรายละเอียดแสดง
เสนองบรายได้และรายจ่ายให้สภาฯ ได้
พิจารณาสมกับที่บทบัญญัติแห่งรัฐธรม
นูญว่าไว้ว่า ให้ได้ควบคุมการเงินการง
ประมาณหากแต่ว่าในต้นข้าพเจ้าจะไม่ขอ
ใช้คำว่าควบคุม ขอให้คำทำให้สภาได้
ร่วมกิจการนั้นด้วยก็
เหตุการณ์เกี่ยวกับงบประมาณ
ครั้งหนึ่งได้เป็นเหตุให้เกิดความอลเวง
จนถึงกับลงยุบสภาฯ โดยที่ทางสมาชิก
ประเภทที่ ๑ เรียกร้องสิทธิในการที่จะ
ควบคุมรับรู้อย่างละเอียดของงบประมาณ
และครั้นต่อมาท่านรัฐมนตรีผู้นี้ได้เข้ามา
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็
ได้ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องนั้นด้วยดี ซึ่ง
ทั้งนี้เป็นพระคุณอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่ประ
ชาชนชาวไทยทั่วไปพึงระลึกถึงในการที่
ท่านได้ยกฐานะประชาชนให้ได้รับความ
กิจการยิ่งขึ้น แต่ว่าทั้งนี้ไม่มีเหตุผล
เพียงพอเลยที่เราจะเสนองบประมาณพิเศษ
มาอย่างง่าย ๆ คราวที่จะมีรายละเอียดของ
ประมาณรายจ่ายและงบประมาณ รายได้

เสนอมานี้ให้สภาฯ ได้พิจารณาตามสมควร
ข้อเสียหายอันใหญ่ยิ่งนั้นอยู่ที่ว่าเวลานี้
ประเทศชาติเรากำลังต้องก้าวไปข้างหน้า
และการก้าวหน้าของประเทศชาตินั้นก็อยู่ที่
การจัดการเงินบำรุงประเทศชาติ ก็เมื่อ
เราไม่ได้วางรูปการในอันที่จะจัดความ
ก้าวหน้าของประเทศชาติ โดยร่าง
ประมาณทำนบำรุงสิ่งที่จำเป็น สิ่ง
ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ
แล้ว ความซังกะสามก้าวหน้า
เจริญของประเทศชาติก็เป็นอย่างสูญ
ไปเป็นกัณฑ์ระยะเวลา ๓ เดือน

อนึ่ง ตามปกติงบประมาณ แม้ว่าจะ
ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้วก็ตาม การ
ใช้จ่ายเงินตาม ข้อตกลง ของ กระทรวง-
ทบวงกรมที่จะได้ใช้นั้น ก็หาได้ใช้ทันที
ไม่ ย่อมมีข้อตกลงกันตามระเบียบการ
เพราะฉะนั้นข้อตกลงนั้นกว่าจะเสร็จก็
เวลานั้นไปตั้ง ๒-๓ เดือน คราวนี้
ระยะ ๓ เดือนนี้เรายังอาศัยงบประมาณ
เก่าอยู่ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการคัดค้าน
กำลังความก้าวหน้าของประเทศชาติ
ในระยะ ๓ เดือน แม้ว่าจะมีงบประมาณ
ความจริงกันที่ ๑ พฤศจิกายน และก็
เป็นเวลาตั้ง ๓ เดือนกว่าจะตกลงในอัน
ที่จะอนุมัติให้ใช้จ่าย ใช้สอยเงิน ประ-

เภทใด อย่างใด ข้อเสียหายอันนี้ ข้าพ-
เจ้าขออภิปรายเพียงสั้น ๆ หวังว่าท่านผู้
มีเกียรติทั้งหลายในสภาฯ นี้คงจะเห็นชอบ
ว่าความสูญเสียในเรื่อง ความก้าวหน้า
ของประเทศชาติเป็นสิ่งสำคัญ

อนึ่ง การทำงานประมาณเช่นนี้ มี
งบประมาณพิเศษของเรา ๖ เดือนที่แล้ว
ผ่านพ้นไปนั้น ก็ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ
ในเรื่องการเงินเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่า
เป็นวิธีคำนวณอย่างง่าย ๆ อย่างคร่าว ๆ
มิได้มีกฎเกณฑ์ มิได้คำนึงถึงภาวะความ
ต้องการของประเทศ และความเป็นอยู่
ทั่ว ๆ ไปของ การเงินและกิจการบริหาร
ของประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้เรากำลัง
งบประมาณพิเศษขึ้นมา ก็จำเป็นต้อง
เสนองบประมาณเพิ่มเติม เพิ่มเข้ามาอีก
ซึ่งสภาฯ นี้จะต้องรับผิดชอบ ในอันที่
โดยไม่ได้ใช้จ่ายการเงินตามสมควร ด้วย
เห็นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าสภาฯ นี้ไม่ควรที่
จะรับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณไว้
พิจารณาจนกว่าจะได้ปฏิบัติเรียบร้อย ได้
แสดงรายละเอียดในเรื่องการเงินและหวัง
ด้วยว่า ท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลาย
ต้องการอย่างยิ่ง ในอันที่จะ ได้เงินปรับปรุง
ประเทศให้ก้าวหน้าไปสู่ความจริง

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ถ้า
หากว่า ไม่รับร่าง พระราชบัญญัติฉบับ
นี้ เราก็คงต้องใช้พระราชบัญญัติงบประมาณ
เดิมไปนั่นเอง ผลก็เท่ากัน และ
อีกอย่างหนึ่งท่านบอกไว้แล้วว่า ถึงแม้
ร่างงบประมาณได้ออกไปแล้วนั้น กว่าจะ
ใช้จ่ายเงินก็ ๒ เดือน ที่ท่านกล่าวนี้
ถ้าหากว่าทำรายละเอียดสำหรับงบประมาณ
สำหรับ ๓ เดือน เวลาที่จะต้องใช้
ไปในการนี้ บางทีอาจจะเลยกำหนดเวลา
ไปได้ ด้วยเหตุว่าเวลานี้เจ้าหน้าที่ต่างๆ
ของเราไม่ได้มีอยู่อย่างบริบูรณ์ และถ้า
หากว่าปีหนึ่งเราต้องทำงบประมาณ ถึง
๒ หน คือทั้งงบประมาณพิเศษก็ต้องทำ
ไป และเมื่อเสร็จแล้วก็เสนองบประมาณ
ประจำปีอีกเป็นการเหลือวิสัยที่เจ้าหน้าที่
จะทำได้โดยละเอียด และผลสุดท้ายคือ
ผลดีที่จะได้รับจากการทราบรายละเอียดก็
ไม่ได้คุ้มค่างับเวลาที่เสียไป เพราะฉะนั้น
เท่าที่โครงการพระราชบัญญัติ งบประมาณ
พิเศษมานักเห็นว่าเป็นการสมควรอยู่แล้ว
และส่วนรายการใดที่เราจะต้องใช้จ่าย ใน
ระหว่างนี้ก็ยอมเป็นที่ทราบกัน อยู่ว่าเงิน
เหลือจ่ายสำหรับงบประมาณหนึ่ง ๆ ก็ยอม
มีอยู่ซึ่งใช้รั้งที่ฝากไว้ และนอกจาก

นั้นก็ยังมีบัญญัติอยู่อันเกี่ยวกันว่ารายการ
ใดเป็นรายการที่จำเป็นและหากเราไม่ใช้
ไปเลยก็จะทำให้เกิดกิจการ และทางราชการ
เสียหาย นี่เราอาจจ่ายเงินตรองไปได้
และตั้งงบประมาณใช้ภายหลัง นั่นเป็น
วิธีที่ได้มาแล้วจึงจำเป็นต้องทำอะไรที่จะต้อง
จ่ายเพิ่มพูนอะไร ในการที่จะเสนอราย
ละเอียดมากขึ้น ความจริงในเรื่องราย
ละเอียดท่านได้กล่าวมาแล้วว่าเจ้าเป็นผู้
ที่จะยอมสมัครใจที่จะให้สภาฯ ได้ควบคุม
และในการที่ไม่ได้กล่าวมาในงบประมาณ
พิเศษนี้ ก็เห็นว่า รายการที่เกี่ยวข้องกับเงิน
เดือนเราก็ได้ประกาศมาแล้ว อยู่ในงบ
ประมาณที่แล้วมาและข้อค่าใช้จ่ายก็เช่น
เดียวกัน ข้อผูกพันก็เช่นเดียวกัน ส่วน
การจรหรือรายจ่ายพิเศษก็เป็นเงินซึ่งอาจ
จะตัดฝากไว้ได้ และชั่วระยะ ๓ เดือน
เท่านั้น ไม่จำเป็น จะต้อง ทำความยุ่งยาก
และจะต้องทำงบประมาณ ๒ ครั้ง ๒ หน
ในปีเดียว จึงหวังว่าสภาฯ จะเข้าใจถึง
เหตุผล ในการ เสนอร่าง พระราชบัญญัติ
งบประมาณพิเศษชั่วคราว ๓ เดือน

นายเลลา เตาดานันท์ (ตราด):
แม้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
จะได้ให้เหตุผลว่า ในการที่ตั้งงบประมาณ
พิเศษมาเพียง ๓ เดือน ก็เนื่องจากมี

เวลาเล็กน้อย จึงทำเป็นงบประมาณพิเศษ
ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่า แม้มีเวลาเล็กน้อย
ก็จริงอยู่ แต่วิธีการที่เสนองบประมาณ
เข้ามาเช่นนี้ ย่อมไม่ชอบด้วยพระราช
บัญญัติวิธีการงบประมาณ และนอกจาก
นั้นยังผิดข้อบังคับว่าด้วยการ ประชุมและ
ปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๖๘
ซึ่งบัญญัติไว้ว่า "การเสนอบัญชีร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณนั้น ให้อยู่
ในบทบังคับต่อไป"

ก. ให้อินตามแบบที่รัฐมนตรีว่า
การ กระทรวงการคลัง จะพิจารณาเห็น
สมควรแก่การพิจารณาของสภา ฯ

ข. ตามปกติค่าของเงินจ่าย ให้
แยกเป็นรายกระทรวง

ค. ค่าขอรายหนึ่ง ๆ ต้องมีแสดง
ถึงจำนวนเงินที่ขออนุญาตทั้งสิ้นและแยก
รายการ งบประมาณ และแยกเป็น ประเภท
ตามค่าขอตั้งเงินจ่ายเป็นกรม ๆ

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า เท่าที่
รัฐบาลได้เสนอมาเช่นนี้ ยังไม่ชอบด้วย
ข้อบังคับการประชุมและปรึกษาของสภา
ผู้แทนราษฎร

นอกจากนั้น ในคราวที่รัฐบาลได้
เสนอ พระราชบัญญัติงบประมาณพิเศษ
เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๒, ๖ เดือนนั้น เหตุ

ในรัฐบาลจึง ได้เสนอ มา มี รายละเอียด
ถูกต้องตามข้อบังคับได้แล้ว ก็เมื่อเป็น
เช่นนั้นแล้ว ก็ไม่เห็นจะมีเหตุผลอันใด
ที่จะเสนองบประมาณพิเศษ ๓ เดือน
เช่นนั้น ไม่สามารถจะทำรายละเอียดได้
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่สมควรที่
สภา ฯ นี้จะรับหลักการ

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : คือ
เรื่องนี้ ความจริงที่เสนอมาก็ตกลงกัน
แล้วในครั้งที่ข้าพเจ้าได้เสนอพระราชบัญญัติ
งบประมาณและกล่าวไว้ในมาตรา ๘
บอกว่า งบประมาณชั่วคราว ๓ เดือนนั้นให้
อาศัยเงินเดือนหรือค่าใช้สอยในส่วนของ
งบประมาณประจำปี และในวันนั้นก็ได้อ
ตกลงกันในสภา ฯ แต่ท่านผู้อภิปรายอาจ
จะไม่ตกลงด้วยก็ได้ แต่รู้สึกว่าเป็นส่วน
มากของสมาชิกบอกว่าให้ข้าพเจ้าเอาออก
เสียจากพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
และให้เสนอรูปงบประมาณขึ้นมาชั่วคราว
เวลา ๓ เดือน นี้เป็นวิธีการพิเศษ แม้
ในรายงานของกรรมาธิการซึ่งได้เสนอมา
ต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มาตรา ๘ ก็
บอกว่า "สำหรับงบประมาณแผ่นดิน
ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑
ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓ นั้น ให้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติพิเศษต่อสภาผู้แทนราษฎร" ข้อก็บอกอยู่แล้วว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณพิเศษ ไม่ใช่เป็นงบประมาณประจำหรือเป็นงบประมาณสามัญ

ร.ท.ขุนศรีไกร พิเศษย์(อุดรธานี): การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณพิเศษเข้ามาใน ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ยังไม่เชื่อใจว่ารัฐบาลเสนอมาในเวลานี้เหมือนกับว่าโลกอยู่ในความสงบแต่ความจริงเวลานี้โลกหาอยู่ในความสงบไม่เมื่อเป็นเช่นนั้น จะตั้งงบประมาณโดยถือปีเก่าในระยะ ๓ เดือน นั้นเห็นว่าไม่เป็นการสมควร ควรจะเพิ่มงบประมาณให้มากยิ่งขึ้น เพราะเหตุว่าสถานการณ์ของโลกเวลานี้อยู่ในความปั่นป่วน เพราะฉะนั้นในงบประมาณเช่นรายการทหารก็ควรเพิ่มขึ้นอีก นี้ข้าพเจ้ามีความข้องใจเท่านั้น

นายทองดี จันทรวงศ์ (ราชบุรี): ขอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณพิเศษไว้พิจารณา ขอให้ไปรคอกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคอกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมการธิการสามัญหรือวิสามัญ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กรรมการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอให้เป็นการวิสามัญเมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอกรรมการ ๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอให้มีจำนวนกรรมการ ๗ คน

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : บางที่กรรมการวิสามัญชุดนี้ จะได้รับหน้าที่เป็นผู้พิจารณา

ประมาณฉบับต่อไป จำนวน ๗ คน เห็น
ว่าน้อยไป ขอเสนอให้เป็น ๑๑ คน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าควรมีกรรมวิธีการวิสามัญ ๑๑ คน
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ผู้ใดเห็นว่าควรมีกรรมวิธีการวิสามัญ ๗ คน
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้มีกรรมวิธีการ
วิสามัญเพียง ๗ คน ขอให้เสนอชื่อ

น.อ.หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น.

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

รัฐบาลขอเสนอหลวงประดิษฐมนูธรรม
ขุนสมหารทิศะคีติ พระยาทรงสุรชัย

นายเลลา เตาลานนท์(ตราด) :

ข้าพเจ้าขอเสนอนายพัน พรหมพิทักษ์กุล
มีสมาชิกรับรอง

นายบุญศรี จันทนชาติ (อ้าง

ทอง) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ร.ท. ขุนศรีไกร
พิศิษฐ์

มีสมาชิกรับรอง

พ.อ. หลวงสวัสดิ์รงค์(สมา-
ชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายทองดี จันทรวงศ์

มีสมาชิกรับรอง

นายรัช สุประภาตะนันท์
(สระบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ม.ล. ค้อย

ชุมสาย

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ครบแล้วขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

๑. หลวงประดิษฐมนูธรรม ๒. ขุน

สมหารทิศะคีติ ๓. พระยาทรงสุรชัย

๔. นายพัน พรหมพิทักษ์กุล ๕. ขุน

ศรีไกร พิศิษฐ์ ๖. นายทองดี จันทรวงศ์

๗. ม.ล. ค้อย ชุมสาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติกายในกึ่งวัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ๗ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทาง
รัฐบาลขอแปรญัตติกายใน ๗ วัน เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมเห็นอนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ

(ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๙๓ ซึ่ง คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติจึงงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๙๓ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมทวาระที่ ๒ แล้ว ขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรระงับออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้เป็นกฎหมายต่อไป

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างญัตติขอรับความเห็นชอบเรื่องความตกลงกับรัฐบาลอังกฤษ เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำสายเป็นพรมแดน เนื่องด้วยแม่น้ำสายเปลี่ยนทางเดิน ของรัฐบาล

นายคิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เทศ) : อาศัยอำนาจตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ รัฐบาลขอเสนอญัตติขอรับความเห็นชอบเรื่องความตกลงกับรัฐบาลอังกฤษ เปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่า ตอนแม่น้ำสายเป็นพรมแดน เนื่องด้วยแม่น้ำสายเปลี่ยนทางเดิน

เดิมรัฐบาลไทย ได้ตกลงไว้กับรัฐบาลอังกฤษ คือทางเขตแดนระหว่างรัฐเชียงตุงกับเชียงราย นั้น ได้มีแม่น้ำสายเป็นพรมแดนอยู่ ได้มีการตกลงกันเมื่อปี ๑๙๓๑ - ๑๙๓๒ คือ พ.ศ. ๒๔๗๔ - ๒๔๗๕ ในความตกลงนั้น ได้ตกลงกันไว้ว่า ถ้าหากว่าลำแม่น้ำสายเปลี่ยนทางเดินไป ให้ถือว่าร่องน้ำลึกนั้นเป็นเขตแดน และในกาลครั้งนั้น ก็ได้มีการเปลี่ยนเขตแดนกันครั้งหนึ่ง แล้วต่อมาบัดนี้การปรากฏว่าลำแม่น้ำสาย ซึ่งเป็นเขตแดนระหว่างแผ่นดินทั้งสองฝ่ายนั้น ได้เปลี่ยนแปลงไปอีก และครั้งนี้ได้เปลี่ยนแปลงเข้าไปในอาณาเขตของอังกฤษด้วยเหตุนี้ รัฐบาลทั้งสองฝ่ายจึงได้ตั้งผู้แทนออกไปเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๑ ณ จังหวัดดังกล่าวแล้ว เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกัน คณะผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้ไปตรวจดูแม่น้ำสายซึ่งเปลี่ยนทางเดินใหม่ เมื่อปลายเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๑ คณะ

ผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้เสนอเข้ามาทั้ง ข้าพ-
เจ้าจะได้กล่าวต่อไป

คณะผู้แทนของทั้งสองฝ่ายตรวจ
ดูแผนที่สาย ดังที่ได้แสดงไว้ในแผนที่
ซึ่งได้แจกกับท่านสมาชิกแล้ว คณะ
ผู้แทนทั้งสองฝ่ายพอใจในการเปลี่ยนร่อก
นาของลำแม่น้ำสายนี้ ร่องน้ำใหม่เป็น
ร่องน้ำลึก และคณะผู้แทนทั้งสองฝ่าย
ได้เสนอต่อรัฐบาลไทยและรัฐบาลอง-
กฤษว่า

ก. ตามหลัก การ ที่กำหนดไว้ใน
ความตกลงและหนังสือแลกเปลี่ยนลงวันที่
๒๗ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๓๑ และลงวันที่
๑๔ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๓๒ คือความ
ตกลงซึ่งได้ทำกันไว้เมื่อปี ๒๔๗๕ นั้น
รัฐบาลทั้งสองฝ่ายควรก่อสร้างใหม่ของ
แม่น้ำสายอันเป็นร่องน้ำลึก เป็นเขตแดน
ระหว่างประเทศไทยกับรัฐเซียญุง แต่
ทั้งนี้เป็นที่เข้าใจกันว่า หลักการร่องน้ำ
ลึกนี้ จะคงใช้ต่อไปในกรณี ที่แม่น้ำสาย
เปลี่ยนทางเดินอีกในอนาคต

ข. คนในบังคับอังกฤษซึ่งมีถิ่นที่
อยู่เป็นอาณานิคมในอาณาเขตที่จะได้โอนจาก
อริปไตยอังกฤษมายังอริปไตยไทยนั้น ให้
ขาดจากสัญชาติอังกฤษและให้ถือสัญชาติ
ไทย เว้นแต่จะได้ทำขอที่จะคงถือ

สัญชาติอังกฤษ ยื่นต่อเจ้าหน้าที่อังกฤษ
ภายใน ๖ เดือนนับแต่วันโอนอาณาเขต
ที่เกี่ยวข้องเป็นทางการต่อไป

และต่อไปมีว่า

ก. บทบังคับข้อนี้ให้นำมาใช้เป็น
ประจําโดยอนุโลม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
อาณาเขต ซึ่งจะ ได้โอน จากอริปไตย
อังกฤษ ไปยังอริปไตยไทยในอนาคตหรือ
กลับกัน ซึ่งเนื่องมา จากการปรับปรุง
ปักปัน เขตแดน ระหว่าง ประเทศไทยกับ
รัฐเซียญุงตามความตกลงดังกล่าวข้างต้น

ง. รัฐบาลอังกฤษ จะ ได้แจ้ง ให้
รัฐบาลไทยทราบ โดยทางผู้แทนของ
รัฐบาลอังกฤษที่กรุงเทพฯ โดยเร็วที่สุด
ที่จะทำได้ ถึงบรรดาคำขอซึ่งทำตามความ
ในอนุวรรค ข. ข้างต้น และของเราก็
เช่นเดียวกัน

รัฐบาลไทยได้พิจารณาคำแนะนำ
ของคณะผู้แทนทั้งสองฝ่ายและเห็นชอบ
บังคับอังกฤษ ได้แจ้งมาว่า รัฐบาลพม่าเห็น
ชอบด้วยคำแนะนำของคณะผู้แทนทั้งสอง
ร่วมกัน จึงเสนอร่าง หนังสือแลกเปลี่ยน
ความตกลงนี้ ดังที่รัฐบาลได้แจกต่อท่าน
สมาชิกแล้ว

ผลแห่งการเปลี่ยนแปลงเขตแดน
ดังกล่าวนี้ ได้ทำให้ฝ่ายเราได้เพิ่มดินแดน

ของอังกฤษขึ้น ซึ่งอยู่ทางน้ำเค็มและทางน้ำใหม่ ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๖๕๐ ไร่ จำนวนคนเท่าที่สอบสวนมีประมาณ ๗๐ กว่าคน และเป็นคนบังคับอังกฤษประมาณ ๓๐ กว่าคน

เนื่องจากความตกลงดังกล่าวแล้วนี้ มีผลเปลี่ยนแปลงเขตแดน อาณาเขตของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๔ จำเป็นจะต้องขอความเห็นชอบของสภาฯ รัฐบาลจึงขอเสนอญัตติมายังสภาฯ และรัฐบาลขอเสนอด้วยว่า โดยที่เรื่องนี้เห็นว่าไม่สู้จะมีปัญหาอะไรมากมายสำคัญนัก จึงขอให้ส่งกรมการการสามัญพิจารณาอย่างที่เคยทำมาทุกที และรัฐบาลก็จะส่งผู้แทนเข้าไปพิจารณาในคณะกรรมการการสามัญนั้นด้วย หวังใจว่าสภาฯ นี้จะรับพิจารณาด้วยดี

นาย เขม ชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : โดยตามเหตุผลที่เสนอมานี้ ความจริงสภาฯ นี้ ในเรื่องความตกลงและหนังสือแลกเปลี่ยนกันระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลอังกฤษลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๓๑ และวันที่ ๑๔ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๓๒ นั้น เป็นเวลานานมาแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่เราจะได้มาเปลี่ยนแปลงกันอีก จึงเป็นของดี

แต่ว่าผลแห่งการตกลงในการเปลี่ยนแปลงเขตแดนใหม่นั้นหลักเกณฑ์จะให้ถือหลักเกณฑ์เดิมไป ซึ่งข้าพเจ้ามีความเห็นว่า เมื่อเราจะมีการเปลี่ยนแปลงกันดังที่กล่าวอีก ข้อตกลงที่เราจะถือใหม่ก็มีผลผูกพันในเรื่องอนาคตด้วย ซึ่งเกี่ยวกับการเดินของแม่น้ำสาย ก็อาจจะเปลี่ยนแปลงอีก เมื่อเราได้ทำไปแล้วก็ขอให้ผู้แทนทั้งสองฝ่ายตกลงกันเสีย ถือเอาเขตแดนซึ่งได้บันทึกเป็นเขตแดนที่แน่นอน ไม่ต้องการกรรมการบ่อย ๆ เป็นการเปลืองเวลาและอาจโต้แย้งกันในอนาคตด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไหน ๆ จะตกลงกันจึงที่เอาเขตแดนนี้เป็นเขตแดนที่แน่นอน ถึงแม้ว่าจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ไม่ต้องไปตรวจกันอีก เรื่องนี้ข้าพเจ้าพอใจ และอยากจะทราบว่าเราจะทำเช่นนั้นไม่ได้หรือ คือทำกันดังที่แล้วก็ทำให้ได้เขตแดนที่เดียว และอีกประการหนึ่ง ในการตกลงครั้งใหม่นี้ ฝ่ายไทยจะได้รับดินแดนเพิ่มขึ้นและคนอื่นหลายสิบคนนั้นก็เป็นที่ยินดีมาก แต่อยากจะทราบว่าของ เราจะต้องเสียดินแดนแม้แต่เล็กน้อยหรือเสียพลเมืองซึ่งอยู่แถวนั้นบ้างหรือไม่

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : คือตามหลักปฏิบัติระหว่างประเทศ เราอย่าถือหลักในธรรมเนียมการเจรจาต่างประเทศว่าเราจะทำได้กำไรหรือไม่ได้กำไร นโยบายของรัฐบาลเราคือหลักความยุติธรรม ซึ่งตามนโยบายที่รัฐบาลนั้นถืออยู่เสมอ เพราะฉะนั้นในการเจรจากับต่างประเทศ ผลแห่งการเจรจาเราจึงได้อย่างนี้ เพราะฉะนั้นในหลักต่างประเทศ ซึ่งท่านสมาชิกเข้าใจอยู่แล้วว่า โดยปกติถือว่าแม่น้ำเป็นเขตแดน อย่างที่อังกฤษเรียกว่า ดีพแชนแนล วอเตอร์ (Deep Channel Water) มีร่องน้ำลึก ข้าพเจ้าเองก็เสียใจที่ไม่เคยเห็นแม่น้ำสาย แม่น้ำสายนั้นเปลี่ยนสภาพเสมอแทบทุกปี แต่เปลี่ยนไปเพียงเล็กๆ น้อยๆ เรามีข้อตกลงกันว่าถ้าเปลี่ยนเล็กๆ น้อยๆ เราไม่ถือว่าเป็นการเปลี่ยนเขตแดน เช่นเปลี่ยนบับเสี้ยวไปโดยแน่นอน ในที่สุดก็เกิดเป็นร่องน้ำลึก ถ้าเราจะตกลงเช่นนั้น จะมีทางใดเปรียบเสียเปรียบทั้งสองทาง สมมติคือไปข้างหน้าอีก ๓ ปี แม่น้ำสายกินเขตแดนอังกฤษอีกหลายพันไร่ เราคงยังจะยึดเอาเขตแดนนั้นเป็นเขตแดนหรือข้าพเจ้าขอคงปัญหาเช่นนี้ ถ้าในการที่เรา

ได้ตกลงในคราวนี้เป็นเขตขาดแล้ว ในที่สุดหลักกฎหมายและหลักธรรมเนียมประเพณีการเจรจาระหว่างประเทศซึ่งเราเคยยึดถือก็ย่อมจะคลอนแคลนไป

นายอัมไพ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ข้อเสนอของรัฐบาลในเรื่องปักปันเขตแดนแม่น้ำสายระหว่างไทยกับอังกฤษนั้น ข้าพเจ้าเองผู้หนึ่งเป็นผู้ที่สนใจอยู่ คือตามหลักเสนอกี้ หรือหลักบันทึกของกระทรวงการต่างประเทศก็ดี ตลอดจนแผนที่ เราทราบกันดีแล้วว่าเราเป็นฝ่ายได้เปรียบและเขาให้เราดีเป็นสิ่งที่ดี เราได้พื้นที่ประมาณ ๖๕๐ ไร่ และราษฎรราว ๑๗ คน อย่างนี้ก็น่าพึงใจ แต่ปัญหาเดิมเท่าที่รัฐบาลได้ทำมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นระยะเวลาราว ๑๐ ปีแล้ว ในมลกรณีที่เราต้องแลกเปลี่ยนและปันเขตแดนนั้น ขอมขอเสนอรัฐบาลไม่ได้กล่าวเลย สภาฯ ออกจะงงอยู่สักหน่อย อยู่ๆ ก็ขู่ว่าปันเขตแดนไม่มีปรากฏอยู่ในบันทึกกระทรวงการต่างประเทศ และข้อเสนอของรัฐบาลมันเป็น ข้อเสนอว่าอาจจะ มีสิ่งใด ซึ่งซ่อนกันอยู่ก็ได้ อยู่ๆ เขาให้เรา ๖๕๐ ไร่ ขอนข้าพเจ้าพึงเสียประชาชนไทยที่มีเสียงปลั่งๆ อยู่บ้าง เพราะอาจจะ

อะไรแลกเปลี่ยนกันอยู่ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ โปรคให้เหตุผลในตอนเดิมมาว่าเป็นอย่างไร ๆ เราจึงแบ่งปันกัน เพราะยังถือข้อกลุ่ม เพราะว่าเราเป็นฝ่ายใต้ ตามสัญญาบอกแล้วว่าแม่น้ำสายไหลไปเท่าไรเราก็ได้เท่านั้น เราก็ำกภูมิใจ แค่นี้เขาให้เรา ๖๐๐ กว่าไร่ เขาให้เราโดยเสน่หา หรือเพราะเหตุผลประการใด ปัญหาประชาชนกำลังพึงอยู่ด้วยความพึงใจรู้สึกว่าจะมีอะไรแลกเปลี่ยน ในสมัย ๑๐ ปีมาแล้วก็อยู่เป็นปกติ และไม่มีอะไรผันผวนอยู่อย่างเวลานี้ เหตุใดจึง ๆ มาให้ จะมีอะไรซ่อนหลังอยู่บ้างหรืออย่างไร ท่านรัฐมนตรีคงจะอภิปรายในกรณีนี้ให้สมาชิกรทราบ

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ): รัฐบาลมีความยินดีที่จะชี้แจงประกอบเพิ่มเติม คือข้าพเจ้าได้ตรวจดูเรื่องเดิมเมื่อสมัยก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้น เจ้าหน้าทางทั้งสองฝ่ายได้รับ คือรวมทั้งกระทรวงมหาดไทย ได้รับรายงานจากจังหวัดที่ดินแดนนี้ด้วยของ คือจังหวัดเชียงราย ปรากฏว่าลำแม่น้ำสายนั้นไม่

อยู่ในสภาพเดิมอยู่เสมอ เป็นการยากอยู่ในการปกครอง เนื่องจากแม่น้ำสายนั้นเลี้ยวไปจากที่เดิม การปกครองของเจ้าหน้าที่ชายแดนยากลำบากได้เริ่มเจรจากับอังกฤษในปี พ.ศ. ๒๔๗๔, ๒๔๗๕ ให้ถือร่องน้ำลึกของแม่น้ำสายเป็นเขตแดนและแม่น้ำสายนี้ ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรแล้วก็จะถือเป็นเขตแดนต่อไป และเนื่องจากเหตุนี้ในครั้งนั้นก็ได้ตกลงเปลี่ยนแปลงเขตแดน ไปแล้วครั้งหนึ่ง ครั้นต่อมาปี พ.ศ. ๒๔๗๗ พ.ศ. ๒๔๘๐ ทางรัฐบาลไทยได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ทางกระทรวงมหาดไทยคือเจ้าหน้าที่แห่งท้องถิ่นอีกครั้งหนึ่งว่าลำแม่น้ำสายได้เปลี่ยนสภาพจริงและเปลี่ยนไปเข้าไปในเขตแดนอังกฤษและเปลี่ยนเส้นร่องน้ำลึก เนื่องจากเราตกลงกันแล้วจะถือร่องน้ำลึกเป็นเกณฑ์เจ้าหน้าที่ของเราไปคู่เจ้าหน้าที่ของเขาก็ไปคู่ ปรากฏว่าเปลี่ยนทางเดินจริงและได้เป็นร่องน้ำลึกจริงทางฝ่ายเขาไม่มีปัญหาจะโต้แย้ง เพราะได้ตกลงกันเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า การที่ได้มีการตกลงกันอย่างนี้ เราไม่ได้มีการตอบแทนอย่างไร

นายพน สุพรรณเสาว (พระนครศรีอยุธยา) : ตามที่รัฐบาลเสนอขึ้นมา

เพื่อขอรับความเห็นชอบจากสภาเมื่อได้
พิจารณาข้อเท็จจริงที่และสัญญาทั้งหลาย
แล้วก็เป็นอันว่าประเทศเราเป็นประเทศที่
ได้รับผลอันควรจะพึงพอใจและข้าพเจ้า
คิดว่าสภาฯ ควรจะพอใจในการกระทำ
ของรัฐบาล แต่ว่าข้าพเจ้ามีความสงสัย
อยู่ข้อหนึ่งว่า เมื่อนำสนธิทานทราบหรือ
ไม่ว่ามีทำที่ที่จะเปลี่ยนเขตแดนเข้ามาทาง
ประเทศไทยบ้างหรือไม่

นายดิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
เราทำนายไม่ได้ในกาลข้างหน้าจะเป็น
อย่างไร แต่เท่าที่ปรากฏมา ๒ ครั้งมัน
กินเข้าไปทางเขตกู้ก็ แต่จะให้คอยจ้อง
ว่าถ้าเปลี่ยนมาทางเขตกู้เราจึงตกสงสัย
หากเหตุการณ์เปลี่ยนมาทางเราเราจะไม่
ตกลงด้วย อย่างนั้นลำบาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เดียงกันมานานแล้ว รัฐบาลขอให้ตั้ง
กรรมาธิการ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าท่านผู้ใด
มีความเห็นอย่างไร ก็ไปพูดกันในชั้น
กรรมาธิการแล้วก็นำขอแสดงความเห็น
ชอบ เห็นว่าที่พูดกันมาพอหอมปากหอม
ก่อนแล้ว ทางรัฐบาลขอให้ตั้งกรรมาธิการ
สามัญชั้นพิจารณา ตามที่รัฐบาลเสนอขึ้น
มา เมื่อผู้ใดมีอะไรก็ตามเสียให้เสร็จ

สิ้นไปแล้ว จะ ได้ เสนอความเห็นชอบ
ทีหลัง

นายทองดี จันทรวงศ์ (ราชบุรี) :
ที่เสนอเข้ามาที่ประสงค์จะ ขอความเห็น
ชอบจากสภาฯ นี้ แล้วจะต้องตั้ง
กรรมาธิการเพื่อประสงค์อะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
นอกจากท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี
แล้วก็มีท่านผู้แทนราษฎร อีก หลายคน
อยากจะทราบความอีก เพราะฉะนั้นเมื่อ
จะถามกันก็ถามให้ถูกต้องตามระเบียบ ๆ
ที่เขาเคยทำอย่างนั้น

นายทองดี จันทรวงศ์ (ราชบุรี) :
ก็เมื่อเช่นนั้นใครขัดข้องและสงสัยว่ากัน
ให้ชาวที่นั่นแล้วกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอตั้งโอกาสให้ตั้งกรรมาธิการ
พิจารณาโดยส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๒
ไปพิจารณา เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมนี้
อนุมัติ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๒ ไป
พิจารณา พิจารณาภายในวันนี้

นายคิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
รัฐบาลขอ ๗ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลให้พิจารณาภายใน ๗ วัน มี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นข้าพ-
เจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่าง-
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยนสัญชาติ
เนื่องจากการเปลี่ยนเส้นเขตแดนระหว่าง
ประเทศไทยและพม่า ตอนแม่น้ำสาย
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

นายคิเรก ชัยนาม (รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเปลี่ยน
สัญชาติ ข น เนื่องจากเหตุผลซึ่งได้
อภิปรายเมื่อครั้งแล้ว แต่โดยที่สภาน้อง
ไม่ได้ลงมติเห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้น
รัฐบาลขอเสนอให้ยกขึ้นพิจารณาใน
เมื่อกรรมาธิการพิจารณาและสภาลงมติ
เห็นชอบด้วยแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เป็นอันว่าเรื่องทางรัฐบาลขอให้เลื่อน
ไปพิจารณาพร้อมกันคราวหลัง
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอพัก
ชั่วคราว

หยุดพักเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา
เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๕๕

นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ในวาระต่อไปขอให้พิจารณา ร่างพระราช
บัญญัติกำหนดอัตราการค้ากำไรในการ
ตกข้าว พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนาย
เย็น ศิริมหา

นายเย็น ศิริมหา (นครนายก) :
ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอแก้คำที่กล่าวดำเนิน
๑ คำ ในมาตรา ๖ ข้อ ๒ คำว่า "มาตรา
๕" ขอแก้เป็นมาตรา ๔ หลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้มีอยู่ว่า กำหนด
อัตราการค้ากำไรในการตกข้าว เพื่อ
ส่งเสริมอาชีพทางกลสิกรรม ส่วนเหตุผล
นั้นนอกจากที่ปรากฏ ตามที่ได้เสนอคือที่
ประชุมมาพร้อมกันร่าง พระราชบัญญัตินี้
แล้ว ข้าพเจ้าจะขอทราบเรียนเพิ่มเติม
คือไปอีกสักเล็กน้อย ก่อนที่ประชุมจะ

ลงมารับหรือปฏิเสธหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าเห็นควรที่จะชี้แจงข้อที่ประชุมเพื่อพอใจในปัญหา ๓ ประการคือไปเสียก่อนคือ ๑. การตกขาวได้มีอยู่ในระหว่างพ่อค้ากับ ขาวนาจริงหรือไม่ ๒. ถ้ามีอยู่จริงจะเป็นการเสื่อมเสียแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากหรือน้อยเพียงไร ๓. ถ้าเสื่อมเสียมากจะมีวิธีแก้ไขอย่างไรหรือไม่

สำหรับปัญหาข้อ ๑. และข้อ ๒. นั้นข้าพเจ้าจะขอชี้แจง รวมกัน ไปเสียทีเดียวเพื่อมิให้เป็นการเปลืองเวลาอันมีค่าของสภาฯ เกินสมควร ถ้านำข้อเท็จจริงเท่าที่ได้เห็นมากล่าวทีเดียวแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่าคงจะไม่มีน้ำหนักพอที่จะให้ที่ประชุมเชื่อถือโดยปราศจากข้อสงสัยได้ เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นเป็นความจำเป็นจะนำหลักฐานบางประการมาสนับสนุนในที่นี้ด้วย หลักฐานข้อ ๑. คือประกาศรัชกาลที่ ๕ ห้ามมิให้ตกขาวแก่ขาวนา แต่เนื่องจากประกาศฉบับนี้มีลักษณะเป็นกฎหมายฉบับหนึ่ง ซึ่งท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องหลายท่านจะได้ทราบข้อความ ตลอดจนแล้วข้าพเจ้าจึงจะเว้นเสีย ไม่นำมาเอานำให้เป็นการยืดเยื้อเป็นการเสียเวลาในที่นี้อีกใจความในประกาศฉบับนี้โดยชัดเจนว่า

การตกขาวของพ่อค้านั้นได้ทำกันมาตั้งแต่ก่อนจุลศักราช ๑๒๓๙ คือ พ.ศ. ๒๔๒๐ การตกขาวนั้นได้กระทำโดยวิธีที่พ่อค้าจ่ายเงินล่วงหน้าให้แก่ขาวนาเป็นทำนองซื้อขาวเชื่อหรือสัญญาว่าจะใช้ขาวให้แทนเงิน และตอกเบียด แต่พ่อค้าได้ตราขาวที่เรียกเก็บคืนนั้นต่ำกว่าราคาซื้อขายกันธรรมดาจนเกินสมควร เป็นเหตุให้ขาวนาเสียประโยชน์ที่ควรจะได้เป็นจำนวนมาก ส่วนหลักฐานอีกประการหนึ่งนั้นคือข้อความในหนังสือ "หลักของการสหกรณ์และสหกรณ์การค้า" ของกรมสหกรณ์ ซึ่งได้พิมพ์แจกในงานทอดกฐินพระราชทานทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๔๕๒ เฉพาะตอนที่กล่าวถึงความเป็นอยู่ของขาวนาไทยทั้งในสมัยก่อนและปัจจุบันหน้า ๑๕ กล่าวไว้ว่า "ยิ่งกว่านั้นบางคนก็ยืมเงินจากพ่อค้าคนกลางมาใช้สอยในการค้าหรือซื้อเชื่อเครื่องอุปโภคบริโภค ยังมีข้อผูกพันให้ต้องมอบขาวที่ตนทำได้ให้แก่เจ้าหนี้แทนค่าเงินเป็นทำนองการตกขาวอีกด้วย ดังนี้แหละกฐินขาวนาจึงไม่อาจเกินขาวของตนหรือไว้ขายในเวลาที่มีราคาดีให้คู่ค้ากับความเหนื่อยยากของตนได้ ลงหน้าพักนำแรงลงไป ฉะนั้นผลกำไรจึงไปตกอยู่กับพ่อค้าคนกลาง ซึ่งส่วนมากเป็นคนต่าง-

คำว่า "จากหลักฐานสองประการที่ ข้าพเจ้านำมากล่าวอ้างนี้ ถ้าท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลาย ได้ลองระลึก ทบทวนข้อความสำคัญสองประการ ดังกล่าว นั้นโดยตลอดแล้ว ก็พอจะจับใจความสำคัญได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า วิธี การ ตกข่าวนั้น ได้เริ่มมีมาเป็นเวลานานกว่า ๖๐ ปี มาจนถึงบัดนี้ ในขั้นแรกพ่อค้าได้เริ่มทำการตกข่าวโดยวิธี จ่ายเงินล่วงหน้าให้ชาวนา ไป ใช้ทำทุน ในการทำนา และต่อมาพ่อค้าก็ พยายาม หาอบาย จูงใจให้ชาวนามาสัมคัมเป็นลูกหนี้เป็นจำนวนมากขึ้น โดยนอกจากการจ่ายเงินล่วงหน้าแล้วยังได้ขายเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ไปแทนตัวเงินอีกด้วยซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตกข่าวแทนที่จะลดน้อยถอยลง เพราะมีการประกาศกึ่งแล้วแต่คนไว้ กลับเจริญแพร่หลายยิ่งขึ้น ส่วนการชำระหนี้ของชาวนานั้น พ่อค้ามักพอใจในการให้ชำระเป็นข้าวเพื่อสะดวกแก่การเรียกเก็บ และสะดวกแก่การตีราคา และเพื่อหากำไรอีกด้วย การที่เรียกเก็บหนี้พ่อค้าหา ได้ ตีราคาข้าว ที่ ถึงกำหนดชำระทั้งสิ้นเป็นเงินตามราคาตลาดในขณะนั้นไม่ ราคาที่พ่อค้าเรียกเก็บ นั้น ก็ จะ เห็น ได้ ว่า สูงกว่าจำนวนเงินหรือเครื่อง อุปโภคบริโภค

ที่ชาวนาได้รับไปครั้งแรกเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ ผลกำไร ในการทำนาจึงไปตกแก่พ่อค้าคนกลาง ส่วนชาวนาผู้ทำนาได้ รับความเหนื่อยยาก หาได้รับผลตอบแทนในความเหนื่อยยากของตนไม่ ส่วนข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้า ได้เห็นมาโดยตนเอง นั้น เพื่อที่จะให้ใกล้เคียงความจริงข้าพเจ้าก็กล่าวกล่าวได้ว่า พ่อค้าทุกคนจะต้องได้รับผลกำไรใน การ ตกข่าวจากชาวนาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของเงิน ทุน ข้าพเจ้าเคยได้ รับ คำบอกเล่าจากชาวนาผู้หนึ่งเมื่อสองสามเดือนมานี้ เขาต้องเสียข้าวเพิ่มชนหลายเท่าเพื่อชดใช้ ค่าทางกง ส่างหรับหนึ่งทำงานที่ได้ชดเชยมาเพียงตัวเดียวเท่านั้น และทางกงนั้นถ้าจะซื้อขายกันเป็นเงินสดแล้วก็ไม่ควรจะมีราคาเกินกว่า ๕๐ สตางค์ ส่วนข้าวที่ชาวนาจะต้องเสียไปในการชำระหนี้นั้นมีราคาถึง ๓ บาทเศษ ทั้งนี้พ่อค้าต่างคำนวณ ได้รับเงิน ทุน ของเขาเกือบ ๖๐๐ เปอร์เซ็นต์ เนื่องจาก การ ที่ ชาวนา จะ ต้องสูญเสียผลกำไรไปนี้ จึงเป็นเหตุให้ชาวนาไม่เต็มใจจะค้างหนี้ ชีวิตของตนและครอบครัวไปได้ และทั้งไม่สามารถที่จะหา เครื่องมือ ที่ดีมาใช้เพื่อขายหรือแก้ไขกิจการของตนให้ดีขึ้นได้อีกประการหนึ่งด้วย อันเป็นเหตุให้การ

กลักรวมของประเทศเจริญก้าวหน้า ไปได้
 อย่างล้ำค่าเต็มที่ และอุปสรรคของการ
 ก้าวหน้านี้หมอมิเมอร์แมน ได้ให้เหตุผล
 ไว้ในรายงานการสำรวจเศรษฐกิจ ตอนที่
 กล่าวถึงพ่อค้าทำกำไรหลายทางโดย ออก
 เงินกู้ให้หรือขายของเชื่อและรับชำระข้าว
 แทนการชำระหนี้เป็นเงิน ซึ่งปรากฏใน
 หน้า ๑๖๑ ว่ามีอยู่ ๒ ประการ คือ "๑.
 แม้ว่าลูกหนี้จะมีหลักประกันที่มั่นคง ยัถรา
 ดอกเบี้ยที่ใช้ในการกู้ยืมนั้นสูงเกินไป ๒.
 พ่อค้าคนกลางคิดค่ากำไรจากการกู้หนี้ยืม
 สิ้นของชาวชนบทหลายทาง กระทำให้วิธี
 การซื้อสินค้า และวิธีขายสินค้าหลักของ
 เศรษฐกิจ เนื่องด้วยพ่อค้าคนกลางมีอำนาจ
 ทางเศรษฐกิจเหนือกลักร ผู้รับซื้อ
 ข้าวเป็นผู้แย่งข้าวเปลือกในท้องที่ออกเป็น
 ชั้นต่างๆ และคงราคาตามชอบใจ ข้อ
 บกพร่องต่าง ๆ เหล่านี้ กระทำให้ การ
 กลักรวมก้าวหน้าไม่ได้เลย"

ตามข้อความที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียน
 มาใน ยศมเป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้วว่า การ
 ตกข้าวมีอยู่จริงหรือไม่ ถ้ามีอยู่จริงแล้วจะ
 เป็นการเสื่อมเสียแก่ประโยชน์ส่วนรวมมาก
 หรือน้อยเพียงไร ยังคงเหลือปัญหาสำคัญ
 อยู่อีกประการเดียวคือว่า เป็นการสมควร
 ที่จะแก้ไข การเสื่อมเสียนี้ อย่างไรหรือ

ไม่เท่านั้น เฉพาะปัญหาที่เป็นเครื่อง
 ชักขวางจนถึงกับ ทำให้ การกลักรวมของ
 ประเทศเจริญก้าวหน้าไปไม่ได้ หรือถึง
 ได้ก็ล่าช้าเต็มที่ เช่น นี้ ก็จำเป็นการ
 สมควรที่จะต้องแก้ไขซึ่งยังมีวิธีที่จะทำได้
 ซึ่งหมอมิเมอร์แมนได้ให้เหตุผลไว้ในราย
 งานสำรวจเศรษฐกิจอย่างชัดเจนใน หน้า
 ๑๕๖ ว่า "การสำรวจเศรษฐกิจครั้งนี้
 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการกู้หนี้ยืมสิน
 สำหรับการกลักรวม และการวางระเบียบ
 ในการกู้ยืมเงินภายในประเทศ อันเป็น
 ปัญหาสำคัญในทางเศรษฐกิจซึ่งในเวลา
 นี้ประเทศสยามจะต้องคิดก่อนแก้ไข เรื่อง
 เงินทุนสำหรับการกลักรวมนี้ มิใช่ว่าจะ
 เป็นเรื่องสำคัญเท่านั้น แต่เป็นปัญหาที่
 กระทบกันให้รบแก้ไข" ความจริงรัฐบาลทั้ง
 ใน สมัย ก่อน บังคับขึ้น ก็ได้สังเกตเห็น ความ
 สำคัญในข้อนี้ อยู่ ไม่น้อย จึงได้พยายาม
 แก้ไขเป็นลำดับมาตั้งแต่ต้น ซึ่งได้แยก
 วิธีการแก้ไขออกเป็นสองทางคือ ๑. การ
 แก้ไขโดยออกกฎหมายบังคับ และ ๒.
 การจัดตั้งสหกรณ์ ในการออกกฎหมาย
 บังคับ เท่าที่ข้าพเจ้าพบเห็นว่ามี ๒ ฉบับ
 คือ ประกาศห้ามมิให้พ่อค้าชาวนา
 จุลที่กราช ๑๒๓๕ ฉบับหนึ่ง และประ-
 มวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ ๓ อีก

ฉบับหนึ่ง ซึ่งข้อความในมาตรา ๖๕๖ ได้คลุมมาบังคับถึงชีวิตข้าบางประการด้วย แต่อย่างไรก็ดีกฎหมายที่ได้ประกาศให้ใช้ทั้งสองครั้งนั้นทั้งหาได้มีข้อความใกล้เคียง พอที่จะบังคับถึงพ่อค้าให้ทั่วถึงไม่ยิ่งกว่านั้นกฎหมายเหล่านั้นยังไม่สามารถที่จะลงโทษได้อีก ส่วนพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น แม้จะได้บัญญัติวิธีการลงโทษไว้ก็ใช้บังคับเฉพาะการกู้ยืมเงิน ดังนั้นจะอาศัยใช้บังคับวิธีการขายของ เชื้อหาได้ไม่ สิ่งนั้นจึงเป็นอันหวังได้โดยยากกว่าพวกพ่อค้าจะไม่พยายามเอาเปรียบ ในเชิงการค้าของตนโดยเด็ดขาดไป ส่วนการจัดตั้งสหกรณ์ นั้น รัฐบาลก็ได้พยายามมานานแล้วที่จะให้ชาวนากู้ยืมไปได้ในอัตราดอกเบี้ยน้อยที่สุด แต่จนบัดนี้ชาวนาแม่หมึทรพีย พอสมควร ก็ยัง หาเข้าเป็นสมาชิกสหกรณ์ไปทั่วกันไม่ เรื่องผู้ที่มีหลักทรพียเป็นประกันยังมีอยู่มากก็ยังไม่มีทางที่จะได้รับความช่วยเหลือจากสหกรณ์ได้ แต่อย่างไรก็ดี เหตุนี้จึงมีชาวนาที่ยากจน อีก เป็น จำนวนมาก ที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครอง เมื่อถูกจากสหกรณ์ ไม่ได้จำกัดจน เสียเปรียบ จาก พ่อค้าคนกลางไปสามเต็ม เมื่อกฎหมายที่มีอยู่ยังไม่สามารถจะ

ป้องกันเอาเปรียบจาก ชาวนา โดย ทั่วถึงได้เช่นนั้น จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะรีบเร่งรื้อจัดการ ช่วยเหลือ ตามสมควรต่อไปอีก แต่ขณะนั้นรัฐบาลก็ได้รีบเร่งจัดการบำรุงในทางสหกรณ์แล้ว จึงเหลืออยู่อย่างเดียวกันคือ ใน ทาง กฎหมายเท่านั้น การจัดตั้งสหกรณ์เป็นการ ช่วย บัอง กันมิให้ชาวนาจำใจ ไปยอมเสียเปรียบ ให้แก่พ่อค้า ส่วนการรื้อออกกฎหมายลงโทษตามพระราชบัญญัติ นั้น การป้องกันมิให้พ่อค้าเอาเปรียบแก่ชาวนาเกินสมควร ถ้าหากว่าได้มีการป้องกัน แก่ไข กัน ทั้งสองทางนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็มั่นใจว่าชาวนาที่ยากจนคงจะกลับมีฐานะ กระตือรือร้น ได้ต่อไปในเวลาไม่ช้านัก และการกสิกรรมของประเทศก็จะเจริญขึ้นเป็นเงาตามตัว โดยไม่ต้องสงสัย แม้ว่าถ้าจะเปรียบการกู้ยืมเงิน ธรรมดา กับ การ กู้ยืมเงินเพื่อการกสิกรรม อันเป็น หลัก สำคัญของประเทศแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าจะมีการแตกต่างกัน และยังหย่อนกันอย่างไรนัก และเราได้มีพระราชบัญญัติ ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๔๗๕ วางบทกำหนดโทษทางอาญาไว้ช่วยคุ้มครองลูกหนี้ มิให้เสียดอกเบี้ยเกินสมควรแล้ว ส่วนการกู้ยืมเงินเพื่อการกสิกรรมดังเช่นการตกข้าว

หนึ่งหาได้มีกฎหมายในทำนองเดียวกันนี้ช่วยคุ้มครองชาวนาไม่ เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ถ้าท่านสมาชิกผู้ซึ่งเกียรติทั้งหลายเห็นพ้องต้องกันกับข้าพเจ้าว่า การกสิกรรมของประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าไป โดยสมควรที่จะได้มี การป้องกันการบีบคั้นระหว่างพ่อค้ากับชาวนาซึ่งขึ้นแล้วก็ขอได้โปรดรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาด้วย

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชมพร):

ร่าง พระ ร าช บัญ ญัติ นี้ ข้าพเจ้า รู้สึก ชอบ คุณ ผู้ เสนอ โดย ความ ตั้ง ใจ ที่ จะ ส่ง เสริม สหกรณ์ การ ทำ นา แต่ ข้าพเจ้า ได้ พิจารณา ร่าง พระ ร าช บัญ ญัติ นี้ แล้ว มี เหตุ ผล ที่ จะ เสนอ ว่า แม้ แต่ สภาฯ นี้ จะ ออก ไป เรา ควร คำนึง ถึง ผล ที่ บัง คับ ว่า จะ ได้ รับ ผล ดัง พระ ร าช บัญ ญัติ นี้ หรือ ไม่ ข้าพเจ้า มีความ สงสัย ใน ข้อ นี้ เกรง ว่า ผล ใน การ ที่ จะ บัง คับ ให้ เป็น ไป ตาม กฎ หมาย นี้ คง เป็น ไป ไม่ ได้ กล่าว ก็ คือ แม้ พระ ร าช บัญ ญัติ ตอก เบี้ย ซึ่ง เรา ได้ จัก กัด กัน อยู่ แล้ว ใน เวลา นี้ ก็ คง ไม่ ได้ ผล ตาม นั้น เป็น โอกาส ของ นาย ทุน ที่ จะ หา โอกาส ยัก ต้ว อย่าง การ กู้ เงิน เวลา นี้ ทำ ได้ เป็น ไป ตาม คับ บก กฎ หมาย นี้ เพราะ เหตุ ใด เพราะ เหตุ

ว่าการควบคุมที่จะให้เป็นไปนั้น เราจับเหตุผลได้ยาก เช่น นาย ก. จะไปกู้เงินสัก ๑,๐๐๐ บาทอย่างนี้ เจ้าของผู้ให้กู้จะต้องให้ทำหนังสือ ๑,๒๐๐ บาท แล้วเรียกตอกเบี้ยตามอัตราที่กฎหมายบัญญัติไว้ นี่เมื่อมากก็เทียบเคียงแล้วเขาก็ฝ่าฝืนกฎหมายโดยตรงแล้ว แต่กฎหมายก็ไม่สามารถที่จะบังคับได้ ทนวิธีกักข้าวชนิดนี้ก็เหมือนกัน นำเห็นใจเกษตรกรชาวนาที่จะต้องขาดทุนจนเกินควร เช่นเหมือนอย่างเอากระบี่ หัวหอม หรือทางเก่งอย่างที่มีเสนอกแล้วจะต้องให้ข้าวเขาอย่างมาก แต่เมื่อจะออกกฎหมายนี้บังคับอย่างแน่นอนแล้ว มีปัญหาว่าเราจะได้รับผลแน่นอนหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเสนอว่าน่าจะไม่ได้รับผล เพราะเหตุว่านายทุนหรือพ่อค้าอาจจะมีโอกาสหลีกเลี่ยงได้ ตั้งเช่นเงินกู้ของตอกเบี่ยตนเอง เช่นนี้แล้วเมื่อกฎหมายออกไปแล้วก็เป็นที่นั้นแล้วจะมีประโยชน์อะไรเล่า

อนึ่งเมื่อออกกฎหมายจากข้างนี้ไปแล้วเช่นนี้ นายทุนจะบีบคั้นกสิกรยิ่งกว่าที่เป็นอยู่แล้ว กล่าวคือ แทนที่เขาจะเอา ๓ บาท เขาก็เอา ๔ บาทเช่นนี้ เพราะเขากลัวกฎหมายจะเอาโทษจำคุก ก็นิ่งกฎหมายนี้บีบบัญญัติให้ลงโทษจำคุกถึง

๑ ปี เช่นนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่าการหมกมุ่นมากเกินไป เพราะเหตุว่าเขาเอาข้าว ของ ไปอุดหนุน ส่งเสริมชาวนาในกรณีที่ไม่มีจะกิน เพื่อให้มีกำลัง เมื่อผลิตผลตก ถ้าจะตกลงโทษถึงจำคุก ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นคดีอาญาที่ไม่ใช่ร้ายแรง เหลือเกิน เหตุผลที่ข้าพเจ้าที่เสนอหมกมุ่นเหตุผลสำคัญข้อเกี่ยวข้องคือถูกแล้วที่เสนอกล่าวานข้าพเจ้าเห็น คดี เห็นชอบแต่วิธีอื่นที่ควรระงับไว้ แต่จะออกกฎหมายไปเช่นผลจะไม่เป็นไปตามกฎหมาย กฎหมายออกไปก็จะเป็นหมัน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สมควรที่จะรับหลักการไว้พิจารณา

นายส่วว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ในเรื่องข้อเท็จจริงนี้เราย่อมเป็นที่รับกันอยู่โดยทั่ว ๆ ไปแล้วว่าฐานะของชาวนาเราเวลานอกใหม่ ใส่มเพียงไร ย่อมไม่มีใครเลี้ยง ทุ่งนาก็เพราะเหตุว่าชาวนาของเราส่วนมาก หรือเกือบทั้งหมดจำเป็นต้องเช่านา คนอื่นเขาทำนาของตนเอง ก็จะมีทำนนั้นน้อยคนนักก็เมื่อเป็นเช่นนั้นในขั้นแรกเราต้องเช่า นาเขาทำ เราจะต้องถูกเจ้าของนาขูดเลือด ขูดเนื้อในเรื่งการเช่า สำหรับที่นาบางแห่งถ้าเป็นที่แล้งเป็นอันน้ำอยู่ซ้ำ เจ้าของนา

กลับเรียกค่าเช่าเป็นเงินสดล่วงหน้าทีเดียว เมื่อเช่นนั้นชาวนาที่ยากจน อยู่แล้ว จำเป็นจะต้องไปกู้ยืมคนอื่นมา โดย เสีย ดอกเบี้ย ถ้าไม่ทำเช่นนั้นก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าไม่มีนาจะทำ

ข้อ ๒ เมื่อทำได้มรดกต้นข้าวแล้ว ถึงเวลาเก็บเกี่ยวซื้อขายยังถูกพ่อค้าคนกลางกดราคาอีก นอกจากกดราคาแล้วยังเอารักเอาเปรียบในวิธีการชั่งตวงซื้อขาย แม้ว่าเรามีพระราชบัญญัติชั่งตวงวัดแล้วก็ตามก็ไม่วายที่พ่อค้าที่มีอุปบายเอารักเอาเปรียบ หรือขี้ฉ้อราษฎรอยู่นั่นเอง เมื่อเป็นดังนี้จึงเป็นของยากที่ชาว นาของเรา จะ หลุด พ้น จาก ความยากจนไปได้ เมื่อแยกจากกันเช่นนั้น ไม่มีเงินติดกระเปาะอยู่ หรือไม่มีเงินสำหรับใช้ในครอบครัว ถึงถูกผู้ทนายจ้างเป็นที่จะต้องใช้จ่ายในเรื่องอุปโภคบริโภคหรือในเรื่องใช้สอยในการ ทำไร่นา เหล่านี้ก็จำเป็นจะต้องไปซื้อซื้อสิ่งของจากพ่อค้า และถ้าไม่เช่นนั้นก็ต้องไปกู้เงิน แต่วิธีซื้อของเขาก็คงหรือกู้เงินนี้ค้ โดยปกติที่เขาปฏิบัติกันอยู่ถ้าจะเรียกเป็นดอกเบี้ยก็ไม่สมใจและไม่ สมกับ ความอุปโภคของพ่อค้าเหล่านั้น ดังนั้นจึงใช้วิธีให้เงินไปหรือซื้อของเข้ไป แล้วลงท้าย

ก็เก็บต้นเงินและสิ่งของเหล่านั้นเป็นข้าว ซึ่งมีจำนวนมากกว่า หรือแพงกว่ากันมากมาย ทั้งผู้เสนอกล่าวเมื่อ^{๕๕}กันแล้ว ทั้ง^{๕๖}นั้นชวานาก็จำต้องทำเช่นนั้น เพราะความจน บังคับ ต้องยอม ให้ พ่อค้า หน้าปลิงสูบเลือดเอา^{๕๗}เช่นนั้น เมื่อ^{๕๘}เช่นนั้นแล้ว ไม่มีอะไรบังคับให้ได้รับผลตามกฎหมายฉบับนี้ นอกจากสิ่งที่เราช่วยเหลือไม่ได้แล้วก็มีอะไรเกิดขึ้นอีก เช่นบางทีชวานาได้ถูกไม่เรียกแห่งธรรมชาติ โบยอยู่ไม่เว้นแต่ละวันเช่นฝนแล้งบ้าง น้ำท่วมบ้าง เช่นจังหวัดราชบุรีนั้นท่วมจนรัฐบาลต้องส่งพันธุ์ข้าวปลูกไปช่วยเหลือเป็นต้น นอกจากนั้นยังมีศัตรูพืชที่คอยรบกวนอยู่อีก ภัยทุกทางมีมากมายทั้งที่ข้าพเจ้าเฝ้ากล่าวมาแล้วนี้ ชวานาถ้าไม่จนจะไปจนกันเมื่อไร เพราะเขาจนอยู่แล้วจำเป็นต้องจนอยู่ ทุนเมื่อความจนมา บังคับ^{๕๙}อย่างนี้ เราจะไม่หาทางช่วยเหลือเขา และเราจำเป็นจะต้องหาทางช่วยเขา เพราะฉะนั้นทางช่วยเหลือทางอื่นก็เป็นของหายาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายบทนี้แหละ จะเป็นการกระตุ้นหรือกระตุ้น ฐานะ ของ ชวานา ให้ดีขึ้น ผู้ที่ทำการราชการหรือไม่เคยทำนา หรือคลุกคลีกับชวานาแล้วจะมองเห็นว่า

ชวานาไม่ยากจนหรืออาจจะคิด ไปว่า ไม่น่าจะยากจนอะไรนัก แต่เหตุที่ผู้แทนราษฎรส่วนมากพูดกันว่า ชวานาจน ๆ นั้น อาจจะเป็นว่าพูดเพื่อทาจะแนบเลือกตงนั้นก็เป็นได้ แต่ความจริงถ้เราไปอยู่ ใกล้ชิดกับ ชวานา แล้วจะเห็นว่า ชวานายากจนจริง ๆ ผู้ที่ไม่เห็นว่าเป็นนั้น อาจจะมีมองแต่เพียงเงิน ๆ เพราะรู้สึกว่าการทำนาเราไม่ได้ใช้เครื่องจักร ไม่ต้องสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิง และเราใช้โคกระบือให้อาหารมีกหญ้าฟางดี ๆ นี้เอง และเครื่องนุ่งห่มเราก็ไม่ต้องไปซื้อไปหาอะไรนัก แล้วในปีหนึ่งจะต้องเสียไปในการไถกรรมคือจะต้องเสียไป ในทางถูกลัก ถูกขโมยก็จำเป็น ต้องซื้อหามาใหม่ และยิ่งกว่านั้นยังถูกรบกวนด้วยโรคระบาดสัตว์ตลอดเวลา ซึ่งทางการแพทย์มาปรายอยู่แล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่วายอยู่นั่นเอง ความจนของชวานาที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมาแล้วก็จนกันมานานแล้ว แต่ก็ยังไม่มีการแก้ปัญหาได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราจะปล่อยให้ไม่มีอะไรเป็นของแก้เลย ก็ดูเท่ากับว่าเราไม่มีความเมตตากรุณาเสียเลย ฉะนั้นเท่าที่ข้าพเจ้า

หนักได้ในบัดนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้แหละจะเป็นทางช่วยให้ ความจนของชาวนาลดน้อยถอยลงมา แม้ไม่มากนัก

อีกประการหนึ่งคงจะมีบางท่านคิดว่าร่างพระราชบัญญัตินี้คงจะไปขัดแย้งกับประกาศห้ามมิให้ตกข้าวถึงผู้เสนอกล่าวมาแล้ว ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง จะไปขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติในเรื่องห้ามมิให้เรียกคอกเบียดอกเกินอัตราตามที่ได้ออกกฎหมายไปแล้วผู้เสนอกล่าวนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะกราบเรียนในเรื่องหลักกฎหมายว่าไม่เป็นการขัดแย้งกันเลย เพราะประกาศมิให้ตกข้าวนั้นประกาศไว้จริง แต่ไม่มีบทลงโทษ ถึงในเรื่องบทลงโทษได้มาวางไว้สำหรับผู้เรียกคอกเบียดอกเกินอัตราในกรณีเรียกคอกเบียดอกเกินอัตรานั้นเมื่อเราได้ฟังโดยเฉพะแล้วจะปรากฏว่ามี ความมุ่งหมายเฉพาะเพียงจะลงโทษผู้ให้เงินกู้ไป แล้วเรียกคอกเบียดอกกว่าซึ่งละบาทเท่านั้นเอง ไม่ได้มุ่งหมายถึงการตกข้าวและให้เงินกู้ไปแล้วเรียกเอาต้นทุนและคอกเบียดอกเป็นข้าวหรือให้ข้อเชื่อส่งของเครื่องอุปโภคบริโภคไปแล้วเรียกสิ่งที่ใช้เป็นข้าวอย่างนี้

ข้าพเจ้าเห็นว่าความหมายของกฎหมายนั้นไม่ถึงเช่นนั้นด้วย เพราะฉะนั้นกฎหมายอันหนึ่งไม่ขัดหรือไม่แย้งกับกฎหมายที่ออกมาแล้ว นอกจากยังมีสิทธิบางท่านว่าอาจจะบังคับหลายทาง กฎหมายออกไปแล้วจะเป็นหมิ่นเสียเปล่า คู่กับพระราชบัญญัติห้ามเรียกคอกเบียดอกเกินอัตราฯ บังคับอะไรไม่ได้เลย ข้อนี้ไม่น่าวิตก กฎหมายออกไปแล้วก็บังคับได้ ถ้าท่านผู้ที่ตั้งสงสัยว่าบังคับไม่ได้ก็ขอให้กระทำการที่คิดว่า จะบังคับได้หรือไม่ ข้าพเจ้าคิดว่าต้องบังคับได้ ไม่ต้องสงสัยเลย ขอให้ท่านลองกระทำผิดกฎหมายบทนี้ดูซิ ว่ากฎหมายชนิดนี้จะบังคับได้หรือไม่ ข้าพเจ้าว่าบังคับได้แน่ ๆ ไม่มีปัญหาอะไรเลย และมีบางท่านยังสงสัยว่ากฎหมายนี้จะเบียดอกให้ผู้ที่มีเงินทองจะรีดนาทาเเนินราษฎรของเราหนักขึ้น ข้อนี้เป็นความวิตกของท่าน แต่ขอให้ท่านดูว่าพระราชบัญญัติห้ามเรียกคอกเบียดอกเกินอัตรานั้นนับตั้งแต่พระราชบัญญัตินี้ผลผลิตเป็นกฎหมายออกมาแล้ว ข้าพเจ้ารับรองได้ทีเดียวว่า ผู้ที่ชกเรียกเอาคอกเบียดอกซึ่งละ ๑ บาท มากกว่าเขาจะกล้าเรียกได้จริง ๆ ก็ต้องหาอุบายอย่างอื่นลับที่เดียว นี้ก็เหมือนนักหากว่าเราออก

กฎหมายนั้นไป ถึงจะมีคนกดในข้ออื่น
 กระตุกทำผิดกฎหมายเขาจะ ทำ ได้ก็เรียก
 ว่าพยายาม โกงพยายามฉ้อที่สุด ก็แปล
 ว่าเขาคชชนิด ไม่ดีคิดว่าเราจะจับ ได้เรา
 ก็มองเสียเพลินแล้ว แต่ขณะนั้นเขาโกงเอา
 อย่างค่อย ๆ โกงอย่าง ไม่มีศีลประเสียเลย
 เพราะฉะนั้นหากว่าเรารักจะให้เขาโกงอยู่
 เราไม่ควรจะให้เขา ใช้ สิทธิ บัญญา หรือมัน
 สมองเล็กน้อยยังดีกว่า โกงเอาอย่างค่อย ๆ
 คำน ๆ อย่างนั้น นอกจากนั้นยังมีผู้กล่าว
 ว่าถึงออกไปแล้วก็อาจจะไม่มีกระทำความผิดอยู่
 นั่นเอง ข้อนี้ท่านผู้เชี่ยวชาญชาวข้าพเจ้า
 เห็นว่าไม่มีเหตุผลจะกล่าวเช่นนั้น และ
 ไม่ควรจะไปกล่าวเช่นนั้น กฎหมายทุก
 ฉบับหรือพระราชบัญญัติใด ๆ ก็ตามเมื่อ
 ออกไปแล้วมีคนที่กระทำความผิดเสมอ ถ้าหาก
 ว่าไม่มีคนที่กระทำความผิด กฎหมายนั้นแล้วก็ไม่
 สามารถบัญญัติขึ้นได้ เพราะว่าเราอย่ามรู้
 แล้วว่าเหตุ จะเกิด ต้อง มา จาก ผล ก่อน
 เพราะฉะนั้น กฎหมายที่จะ ออก ได้แต่ละ
 ฉบับ ต้องมี เหตุผล แล้วเราจึงจะ ออก ไป
 แต่ทั้งกฎหมาย จะบังคับไป ไม่ได้แล้วเกี่ยวกับ
 ข้อเท็จจริง ในเรื่อง เรียก คอกลบเบียดตาม
 ทกว่ากก็ตาม แม้แต่กฎหมายอาญาของเรา
 บังคับไว้ว่าบุคคลใดฆ่ามนุษย์แล้ว กฎ
 หมายจะต้องลงโทษ ถึงประหารชีวิตให้

ตายตกไปตามกัน ชีวิตซึ่งใคร ๆ ก็รัก
 ด้วยกันทั้งนั้น แต่ยังมีบุคคลที่ถูกประ
 หารชีวิตนับไม่ถ้วน แต่เรื่องที่จะลงโทษ
 ได้หรือไม่ได้นั้นก็แล้วแต่ข้อเท็จจริง เมื่อ
 กฎหมาย บัญญัติ เช่นนี้ เมื่อมีข้อเท็จจริง
 ตามกฎหมายบัญญัติไว้แล้ว ก็ลงโทษ ได้
 สมบัติอะไรก็มารับการให้เงินไปแล้วเรียกเอา
 ชาวหรือของเชื้อไปแล้วเรียกเอาชาวเช่น
 นี้ ผู้เสนอถึงกับจะลงโทษจำคุกเป็นปี ๆ
 เช่นนี้จะรุนแรงเกินไปนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ไม่มากสำหรับผู้ที่ไม่มีศีลธรรม และสับสน
 เลือดเนื้อผู้ที่เป็นมนุษย์ด้วยกัน เช่นนั้น
 แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า โทษหนึ่งปียัง น้อยไป
 นัก ถ้าหากว่าข้าพเจ้ามีโอกาสเป็นผู้เสนอ
 พระราชบัญญัติขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจะเสนอ
 ว่าโทษอย่างน้อยไม่เกิน ๑๐ ปี

นายเขม ชาติ บุญ ยรดี พันธุ์
 (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้าได้ดูทำที่ของสภา
 รัฐสภา เห็นออกเห็นใจผู้เสนอมากรวมทั้ง
 ข้าพเจ้าด้วย ในประเด็นแห่งการโต้เถียง
 นั้น ข้อเท็จจริงข้าพเจ้าก็คิดว่าไม่มีอะไร
 แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าชาวเวจนและกำลังถูก
 การบีบคั้นรัดรั้งอยู่ในเวลานี้ แต่ถ้าหาก
 ว่าพระ ราชนิบัญญัติให้ ออก ไปแล้วก็จะ
 เป็นผลผูกมัดทั้งสภา ฯ และรัฐบาล ด้วย
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ทำไม่ได้ด้วย ไม่เห็น

ฝ่ายรัฐบาลจะลุกขึ้นตอบรับพระราชบัญญัติขึ้นประการใด พระราชบัญญัตินั้นออกไปแล้วย่อมมีผลผูกมัดอย่างข้าพเจ้าว่าคือทั้งสภาฯ และรวมทั้งรัฐบาล สมมติบรรดาผู้ตกข่าวทั้งหลายเกรงกลัวต่อพระราชบัญญัติดังกล่าวกันหุยกไม่ทำการนั้นแล้วไม่ยอมให้ชานาห์กู้ข่าวการเงินไปทำนาแล้ว ชานาห์ก็จะต้องหันมาหารัฐบาล เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะทราบว่ารัฐบาลพร้อมหรือยังที่จะให้ข้าพเจ้าไปทำนา

พ.อ. พระ บ ริ ภ ิน ทุ พุ ท ธิ ก จ (รัฐ มนตรี ว่า การกระ ทรวง เศรษฐกิจ): รัฐบาลเมื่อได้ฟังจากสภาฯ นี้ถึงร่างพระราชบัญญัติอันเป็นประโยชน์แก่ชานาห์แล้ว รัฐบาลพยายามเสมอที่จะรับรองผู้ตกขื่อนั้น แต่ก่อนนั้นอนุญาตจะขอให้สภาฯ ชั่งน้ำหนักก่อนที่จะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ จึงใคร่จะขอแยกแยะพระราชบัญญัติให้ทราบหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ก็คือ การตกข่าวอันให้คิดกำไรและดอกเบี้ยรวมกันไม่เกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี และการใช้สิ่งของให้แก่กันนั้นให้ราคาตามเวลาและสถานที่ซึ่งส่งมอบให้แก่กัน ถ้าใครทำผิดในพระราชบัญญัตินี้ต้องโทษอาญา คือตามที่สมาชิกผู้เสนอได้อภิปรายไปแล้วใน

พระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้อภิปรายว่าการตกข่าวนั้นคืออะไร ข้าพเจ้าใคร่จะอธิบายตามพระราชบัญญัตินี้ว่าการตกข่าวคืออะไร การตกข่าวนั้น คือ

- ก. การจำหน่ายเงินหรือข้าวหรือเครื่องอุปโภคหรือบริโภคอื่นแก่ลูกหนี้เป็นการล่วงหน้าโดยเรียกเก็บคืนทั้งต้นทุนและกำไร แต่เพียงบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นข้าว นนช้อหน่ง อักช้อหน่ง
- ข. การตกข่าวคือ การจำหน่ายข้าวแก่ลูกหนี้เป็นการล่วงหน้าโดยเรียกเก็บคืนทั้งต้นทุนและกำไร แต่เพียงบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นเงิน

ข้าพเจ้าขอตั้งอย่างแรงในข้อ ข. นี้ว่า การจำหน่ายข้าวให้แก่ลูกหนี้เป็นการล่วงหน้านี้ไม่มีอะไร มาก นอกจากเป็นการขายข้าวเชื่อ นี่เป็นการขายธรรมดา นี่เป็นการค้าธรรมดา ถ้าท่านห้ามการ ขายเชื่อล่วงหน้า ไม่ให้เอากำไร ๑๕ เปอร์เซ็นต์ และท่านคิดว่าให้ขายเอาเงินสดแล้วเอากำไร แล้วไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกตในข้อ ข. นี้อย่างแรง แล้วข้าพเจ้าจะอภิปรายในข้อ ข. นี้

ในการจำหน่ายและให้เงินและของล่วงหน้าไปแล้วได้ข่าวกลับมานั้นเป็นการ

ตกข่าวตามข้อ ก. ในการตกข่าวนี้ต่อไป
ท่านผู้เสนอก็คืออภิปรายมามากและได้ชัก
ตัวอย่างมาอย่าง ข้าพเจ้าก็อยากจะทำกฎ-
หมายครั้งรัชกาลที่ ๕ จ.ศ. ๑๒๓๕ ได้
มีคำประกาศว่ามุ่งถึงการ ตกข่าวเห็นใจ
ชาวนาเป็นอย่างมาก ในที่สุดก็มีข้อความ
อยู่อย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าใครจะอ่านให้ฟัง
บางที่ท่านสมาชิกจะไม่ได้อ่าน

“... ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศแก่ข้าทูลละออง แลราษฎร
ทั้งปวงให้ทราบทั่วกันว่า ตั้งแต่วันที่ได้ออก
หมายประกาศนี้แล้วสืบต่อไป ห้ามมิ
ให้แก่นบรดาที่มั่วทุนรอนมาก ออกเงินตก
ทอดข่าวแก่ราษฎรที่ท่านานาน ถ้าราษฎร
ผู้ที่ท่านานจะชกสน ไปกู้ยืมเงินแก่ท่านผู้ใด
รับสัญญาว่าจะใช้ข่าว ให้แทนต้นเงินและ
คอกเบยกันดี หรือจะซื้อข่าวเชอกันก็ดี
เมื่อเวลาที่จะส่งข่าวแทนต้นเงิน หรือแทน
คอกเบยนั้น ให้คิดตามราคาที่ราษฎรซื้อ
ขายแก่กัน ตามในเวลาที่จะใช้ข่าวให้แก่
กันนั้น แลเงินคอกเบยนั้นให้คิดแต่เพียง
ซึ่งละบาทตามพระราชบัญญัติ...”

ตามพระราชบัญญัติ ห้ามเด็ดขาด
ห้ามไม่ให้จ่ายเงินล่วงหน้าและได้ข่าวกลับ
มาเป็น การตกข่าวนั้นห้าม แต่ก็ไม่ห้ามการ
กู้ยืมเงิน ก็ยืมเงิน ไปใช้ข่าวกลับมาไม่ใ้

ห้าม แต่จะให้คิดคอกเบยตามพระราช
บัญญัติ ก็หมายความว่าซึ่งละหนึ่งบาท
ร้อยละ ๑๕ เท่ากับเดือน เมื่อเราพิจารณา
ต่อไปแล้วเราจะเห็นได้ว่าตามกฎหมาย
แห่ง (ฉบับที่ ๓) ที่ท่านผู้เสนอได้ชี้แจงมา
แล้วเมื่อก่อนคือว่า การตกข่าวโดยให้เงิน
แล้วใช้ข่าวมาที่เดียว นี่คือการกู้ยืมเงิน
อย่างในพระราชบัญญัติประมวลกฎหมาย
แพ่งฯ มาตรา ๖๕๐ ถึงมาตรา ๖๕๔
นั้น แล้วต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๗๕ ได้มี
พระราชบัญญัติ ออกฉบับหนึ่ง ซึ่งทางสภา
ผู้แทนราษฎรเรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ห้ามเรียกคอกเบยเกินอัตรา” ตามพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้มีการลงโทษทางอาญา
ท่านจะเห็นได้ว่าตั้งแต่ออกพระราชบัญญัติ
ห้าม เรียก คอกเบย เกินอัตรา มาเป็น
ความอาญาแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ได้ผล
อะไรเลยถึงแม้ว่า ท่านผู้แทน ราษฎรจง-
หวัด สุพรรณบุรี ที่ว่าเมื่อก่อน บอกว่า ไม่มี
ใครทำผิดเลยนั้น ข้าพเจ้า ก็ความ ผู้ทำผิด
แต่ไม่ได้ทำโทษกัน ข้าพเจ้าคิดว่าอย่าง
นั้นมากกว่า ท่านจะเห็นได้ว่าพระราช
บัญญัติ การ ตก ข่าว คือ การ จ่าย เงิน ล่วง
หน้า ได้ เงิน นั้น มีอยู่ใน พระ ราชบัญญัติ
แล้ว มีบทลงโทษแล้วทางอาญา แต่ก็หา
ได้ผลอย่างใดไม่ แต่ยังมีเหลืออยู่ในร่าง

พระราชบัญญัติ ที่ท่านผู้แทน ราษฎรจึง-
 หนักนครนายกเสนอมา นี้ คือการจ่ายสิ่ง
 ของออกไปแล้ว ให้ข้าวกลับคืนมานั้นยัง
 ไม่มีบทลงโทษ เหลืออยู่ที่นั่น ก็การที่
 จ่ายเงินออกไปและ ได้ข้าวกลับคืนมาแล้ว
 ได้มีบทลงโทษ ทางอาญาแล้วก็ไม่ได้รับ
 ผลอะไรอย่างที่ท่านผู้แทน ฯ เสนอ เวลา
 นี้ยกขกข้าวอย่างเดิม และการที่เราจะ
 ออกพระราชบัญญัตินี้ ไปจะได้ผลอย่าง
 ที่ท่านผู้แทน ฯ ต้องการหรือไม่ก็นั้นยังเป็น
 ปัญหา ข้าพเจ้าเชื่อว่าออกไปแล้วก็เป็น
 หมนอย่างที่พระราชบัญญัติห้ามเรียกคอก
 เบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ อย่างที่เป็นมา
 แล้ว ที่นี้ผลเสียหาย เมื่อออกไปเมื่อไม่
 ได้ผลตามที่ต้องการ แล้วจะมีผลเสียหาย
 อย่างไรบ้าง

ข้อที่ ๑ ข้าพเจ้าใคร่จะให้สภาฯ นี้
 เห็นว่า การให้ยืมเงินตามปกติโดยมี
 สันทรัพย์มารับประกันนั้นแล้วเรียกคอกเบ
 ร้อยละ ๑๕ นั้นต่างกันกับการทกข้าว คือ
 จ่ายเงินไปแล้วโดยไม่มีเบี้ยประกันอะไร
 เลยแล้ว เรียกคอกเบี้ยอย่างเดียวกันเป็น
 การยุติธรรมแล้ว แล้วที่เห็นชอบที่เงิน
 ที่จะลงทุนจะเลือกเอาอย่างไหน จะเลือก
 ในการ ทกข้าว หรือ ให้กู้ยืมเงินโดยมีสัน
 ทรัพย์มาประกัน คือตามธรรมดาการทก

ข้าวนี้ทกอยู่กับราษฎร ชาวบ้านผู้ ไม่มีหลัก
 ทรัพย์อะไรเลยซึ่งจะเอาประกันไว้ จึง
 ยอมให้ทกข้าว ถ้ามีหลักทรัพย์แล้วก็
 ไปใน ทำนอง สหกรณ์ อย่างหนึ่งและทำ
 สัญญาให้กู้ยืมเงินอีกอย่างหนึ่ง ธรรมดา
 แล้ว การ ทก ข้าว นั้น ได้ผลเสียผล อยู่แก่
 ราษฎรชาวนาซึ่ง ไม่มีอะไรเลยมาประกัน
 จึงต้องยอมทำนองนั้น ก็เมื่อมีผู้หลัก
 ทรัพย์หรือธนบัตรให้กู้ยืมเงิน ในทางทก
 ข้าวแลทางกู้ยืมเงินธรรมดา ท่านจะเอา
 ทางไหน ถ้าออกพระราชบัญญัตินี้ไป
 อาจจะ ทำให้ผลนั้น มีเหตุผล ๒ ประการ
 คือ เรียกว่าผู้ที่ไม่เกรงกลัวต่อความ
 อาญาแล้วทำอย่างเดิม คือกู้ยืมเงินและ
 วิธต่าง ๆ ที่ทำสัญญากับชาวนา อีกประ-
 การหนึ่งผู้ที่ไม่เกรงกลัวต่อพระราชบัญญัติ
 นี้ก็จะต้องหยุดชงัก ใครเขาจะเอาเงินไป
 ให้กู้ยืมเงินโดยไม่เป็นหลักประกันเลย และ
 เขาจะต้องคอยไปคอยอยู่เสมอว่าพวกชาวนา
 เกี้ยวข้าวเมื่อไร แล้วเขาจะได้เอาผลนั้น
 มา และนี่กลับจะเป็น ไปในทำนองตรง
 กันข้าม ก็คือผู้สุจริตเกรงกลัวต่อความ
 อาญาแล้ว เขาไม่อยากจะให้ ชาวนาเรา
 ได้รับทกข้าวอย่างแต่ก่อน คือไปนั้นและ
 เป็นปัญหาซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าพระราชบัญญัติ
 นี้ออกไปแล้วผลที่จะได้ไม่มี จะเป็น

หมั้น แต่ว่าเหตุตรงกันข้ามนั้นคือเป็นผลร้าย คือพวกที่มีหุ่นรอนเคยทำแต่ก่อนเกรงกลัว แล้วต่อไปผลร้ายจะตกอยู่กับใคร ขอให้สภาฯ ได้ชี้แจงนำหนักก่อนที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมกเวลาแล้ว ข้าพเจ้าได้รับญัตติของนายเลื่อน พงษ์โสภณ ขอให้เพิ่มวันประชุมขึ้นอีกวันหนึ่ง ให้มีเป็นสองวันนับแต่เดือนหน้าเป็นต้นไป ผู้ใดจะมีความเห็นอย่างไรบ้าง

นายเถลา เตาลานนท์ (ตราด) : การที่สมัชชาฯ เสนอญัตติเพิ่มวันประชุมนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยแต่หากว่าถ้ามีการประชุมตามปกติเช่นนั้น มีกิจการเหลือไป เราอาจจะมีการประชุมวิสามัญในเดือนพฤศจิกายนอีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรที่จะต้องมีการประชุมเพิ่มขณเลย

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติเพิ่มวันประชุมเป็นอาทิตย์ละสองวันด้วยมีเหตุผลดังนี้

เหตุผลข้อที่ ๑ ที่จะต้องชี้แจงให้ประชุมสภาฯ นั้นเห็นก็คือว่า เฉพาะอย่างยิ่ง ได้มีกฎหมายของรัฐบาล ร่างพระราชบัญญัติ ของ สมัชชาฯ สมัชชาผู้แทน

ราษฎร ก็จะตรวจดูตามระเบียบวาระที่ได้ส่งมานี้แล้ว ก็เห็นว่ามีการค้างอยู่มากมายเหลือมลาเหลือเกิน และเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับร่างพระราชบัญญัติของข้าพเจ้าซึ่งได้เสนอไปนี้รัฐบาลก็ได้ขอร้องเปลี่ยนระเบียบวาระเอาร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลเข้าถึง ๓ ครั้งแล้ว ชื่อนี้แสดงให้เห็นว่าถ้าหากว่ารัฐบาลมีญัตติจำนวนมาก กว่าจะมีอีก ญัตติของสมัชชาฯ และตลอดของข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้เข้าสภาฯ เรื่องเป็นอย่างนั้น และนอกจากนั้นถ้าตรวจดูตามระเบียบวาระเวลานั้นมีญัตติค้างถึง ๑๐ ญัตติ และถ้าหากว่าข้าพเจ้าจำไม่ได้ก็ข้าพเจ้าทราบ ว่าสมัยหมดประชุมวันที่ ๒๑ กันยายน เดือนหน้าเอง ถ้าหากว่าจะคิดไปโดยวิธีนับวันแล้วตั้งแต่เดือนหน้าจนถึงวันที่ ๒๑ ก็มิวนประชุม ๓ วัน แล้วทั้งหมด ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอขึ้นมาตั้งแต่ ๑๐ กว่าร่างพระราชบัญญัติ นี้ก็ทำให้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งควรทำให้หมด ไปในสมัยประชุมนี้นี้ ค้างค้าง ไปถึงสมัยหน้า และอาจจะต้องเสนอใหม่ อย่างนี้เป็นต้น ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเรามีเวลาประชุมที่เหลืออีกหลาย ๆ วัน หากว่าเราจะเพิ่มวันอีกสักหนึ่งวัน ซึ่ง

สภาฯ นี้ ตลอดจนคณะรัฐบาลไม่น่าจะ
 ว่างเกียจในการที่รัฐบาลเสนอขึ้นมาก็คือ
 สมาชิกฯ เสนอขึ้นมาก็คือ จุดประสงค์
 ของผู้เสนอก็เพื่อต้องการกำจัดทุกข์บำรุง
 สุขของอาณาประชาราษฎร์เท่านั้น
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้
 นี้ น่าที่จะกรุณารับหลักการนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย พุตกัณ
 พอแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควรเพิ่มวัน

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์
- เสกต เจตสมมา
- วิเชียร สุวรรณศักดิ์
- อนุสรกรรม
- ทองม้วน อัครดารา
- เลื่อน
- พจนเทศ
- คุปตพงศ์ประพัทธ์
- ปรีกษ์ แก้วปลั่ง
- ธวัช
- ชิต เวชประสิทธิ์
- ฟอง สัทธธรรม
- วิริยะ

ประชุมเป็นอาทิตย์ละ ๒ วัน ตั้งแต่เดือน
 กันยายนเป็นต้นไป ขอให้ไปรคอยมือชน

สมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้
 ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคอยมือชน

สมาชิกยกมือ ๒๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เพราะฉะนั้นผู้ตกเป็นอันตกไปหมด
 เวลาเลิกประชุม

เลิกประชุม เวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา

- ประเสริฐ บัณฑิตสุขนธ์ ผู้ตรวจรายงาน
- ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ ..
- ดิน จุฑะรพ ..
- สุนันท์ ลีพลากร ..
- วิศิษฐ์ ลูกอินทร์ ..
- เล็ก จารุณัญ ..
- สุชนันท์ จิตรภักดี ..

ตรวจแล้ว ๑๗/๖/๘๓

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร